UNIVERZITET U BEOGRADU MATEMATIČKI FAKULTET

Ognjen Ž. Plavšić

ALAT ZA STATIČKU ANALIZU I PREDLAGANJE IZMENA U C++ KODU

master rad

Naslov master rada: Alat za statičku analizu i predlaganje izmena u C++ kodu

Rezime: Standardi za pravilno pisanje C++ koda sve su zastupljeniji u industrijama koje razvijaju sisteme sa ugrađenim računarom (eng. embedded systems) i druge sisteme sa kritičnom bezbednošću. Standard AUTOSAR C++14 jedan je od vodećih standarda ovog tipa. Primarno se koristi u automobilskoj industriji, odnosno za razvoj softvera za automobile. Široka upotreba ovih standarda izrodila je potrebu za alatima za statičku analizu koji bi automatizovali proces provere da li je kôd napisan u skladu sa standardom. Kompilatorska infrastruktura LLVM pruža podršku za jednostavno razvijanje kvalitetnih alata ovog tipa. Cilj ovog rada je implementacija alata za statičku analizu AutoHint koji proverava da li je kôd napisan u skladu sa podskupom pravila koja se odnose na deklaracije u okviru standarda AUTOSAR C++14. Alat ispisuje upozorenja za delove koda koji nisu u skladu sa nekim od pravila i predlaže izmene tog koda.

Ključne reči: verifikacija softvera, statička analiza programa, programski jezik C++, standardi kodiranja, AUTOSAR, kompilatori, LLVM, Clang

Sadržaj

1	Uvo	pd	1
2	Standard kodiranja AUTOSAR C++14		3
	2.1	Programski jezik C++	3
	2.2	Klasifikacija pravila	5
3	Statička analiza i LLVM		10
	3.1	LLVM i Clang	11
	3.2	Biblioteka clangAST	12
	3.3	Dijagnostika u okviru kompilatora Clang	18
	3.4	AST-uparivači	21
	3.5	Interfejsi za akcije nad prednjim delom kompilatora	24
	3.6	Interfejsi za kreiranje alata	28
	3.7	Alati za testiranje	32
4	Alat AutoHint		34
	4.1	Korišćenje alata	34
	4.2	Opis implementiranih pravila	36
	4.3	Opis implementacije alata	41
	4.4	Opis testiranja alata	45
	4.5	Analiza rezultata rada alata	46
5	Zak	djučak	49
Literatura			51

Glava 1

Uvod

Softver je neizostavni deo modernog sveta. U zavisnosti od primene softvera i konteksta u kome se koristi, kvalitet softvera može da igra manju ili veću ulogu. Na primer, greške u video igri imaće za posledicu samo nezadovoljstvo korisnika, dok greške u softveru za kontrolisanje kočnica automobila mogu imati fatalne posledice. Iz ovog razloga određene industrije ulažu dodatni napor kako bi se uverile u kvalitet softvera i kako bi smanjili mogućnost pojave greške.

Način da se smanji mogućnost pojave greške u kodu jeste definisanje strogog pravila kodiranja u izabranom programskom jeziku. Jedan takav standard za programski jezik C++14 (jezik C++ iz verzije standarda za 2014. godinu) predstavlja standard kodiranja AUTOSAR C++14. Ovaj standard primarno se primenjuje u automobilskoj industriji. S obzirom da industrije koje primenjuju ovaj standard često koriste jako kompleksne softvere, potrebno je automatizovati proces provere da li je kôd napisan u skladu sa standardom. U ovu svrhu koriste se alati za statičku analizu koda.

Alati za statičku analizu proveravaju ispravnost programa bez njegovog izvršavanja. Ovakvi alati se mogu implementirati na više načina. Jednostavniji alati koriste informacije dobijene tokom kompilacije programa da utvrde da li kôd sadrži grešku. Napredniji alati za statičku analizu vrše i simboličko izvršavanje programa, odnosno koriste različite tehnike kojima simuliraju izvršavanje programa, bez njegovog pokretanja [22, 19].

Kompilatorska infrastruktura LLVM omogućava izradu alata za statičku analizu. Ova infrastruktura sadrži niz biblioteka koje omogućavaju analizu informacija dobijenih tokom kompilacije, ali sadrži i biblioteke koje omogućavaju izradu samostalnih alata. Cilj ovog rada je implementacija alata za statičku analizu Au-

toHint. AutoHint proverava da li je kôd napisan u skladu sa podskupom pravila iz standarda AUTOSAR C++14 koja se odnose na deklaracije u programskom jeziku C++14. Ukoliko kôd nije napisan u skladu sa nekim od tih pravila, alat prijavljuje upozorenje zajedno sa predlogom za ispravljanje koda.

U glavi 2 opisan je programski jezik C++ i standard kodiranja AUTOSAR C++14. Opisana je klasifikacija pravila u okviru standarda i navedeni su primeri pravila koja pripadaju svakoj od grupa u okviru klasifikacije. U glavi 3 opisani su delovi kompilatorske strukture LLVM koji su korišćeni za izradu alata AutoHint. U glavi 4 opisana je implementacija alata AutoHint i način upotrebe alata. Takođe, opisano je i svako od pravila iz standarda AUTOSAR C++14 koje alat podržava. U zaključku iznet je osvrt na ceo rad i predložen je dalji tok razvoja alata AutoHint.

Glava 2

Standard kodiranja AUTOSAR C++14

AUTomotive Open System ARchitecture (AUTOSAR) je međunarodna organizacija proizvođača vozila, dobavljača, pružaoca usluga i kompanija iz automobilske industrije i industrija elektronike, poluprovodnika i softvera [18]. Cilj organizacije je da stvori i uspostavi otvorenu i standardizovanu softversku arhitekturu za automobilske elektronske upravljačke jedinice (eng. Electronic Control Units, skraćeno ECU). Radi ostvarenja pomenutih ciljeva AUTOSAR definiše, između ostalog, pravila kodiranja u programskom jeziku C++14 za sisteme sa kritičnom bezbednošću. Glavni sektor primene standarda kodiranja AUTOSAR C++14 je automobilska industrija, međutim ovaj standard može biti primenjen i na druge aplikacije za sisteme sa ugrađenim računarom. Ovaj standard predstavlja nadogradnju standarda MISRA C++:2008 [17].

2.1 Programski jezik C++

C++ je programski jezik opšte namene. Kreirao ga je danski softverski inženjer Bjarne Stroustrup kao ekstenziju programskog jezika C. U trenutku kreiranja, osnovno proširenje u odnosu na programski jezik C bile su klase. C++ pripada grupi objektno orijentisanih jezika.

Dizajn programskog jezika C++

Programski jezik C++ zadržava osnovne ideje i koncepte jezika C. Takođe, jezik pruža sintaksu koja omogućava direktan i koncizan pristup problemu koji rešava. U svrhu toga, C++ pruža:

- Direktna preslikavanja ugrađenih operacija i tipova na hardver kako bi obezbedio efikasno korišćenje memorije i efikasne operacije niskog nivoa (eng. low-level operations).
- Priuštive (u smislu računarskih resursa) i fleksibilne mehanizme apstrakcija za podršku korisnički definisanih tipova koji se mogu koristiti sa istom sintaksom, u istom obimu i sa istim performansama kao ugrađeni tipovi.

Dizajn jezika C++ je fokusiran na tehnike programiranja koje se bave osnovnim pojmovima računarstva kao što su memorija, mutabilnost, apstrakcija, upravljanje računarskim resursima, izražavanje algoritama, rukovanje greškama i modularnost. Jezik je dizajniran sa ciljem da što više olakša sistemsko programiranje, odnosno pisanje programa koji direktno koriste hardverske resurse i kod kojih su ovi resursi u velikoj meri ograničeni [21].

Standard C++14

Programski jezik C++ je standardizovan. U okviru međunarodne organizacije za standardizaciju (eng. International Standard Organization, skraćeno ISO), standard za programski jezik C++ propisuje radna grupa poznata kao JTC1/SC22/W-G21 [12]. Do sada je objavljeno šest revizija C++ standarda i trenutno se radi na reviziji C++23.

Standard C++14 predstavlja proširenje standarda C++11 uglavnom manjim poboljšanjima i ispravljanjem grešaka iz standarda C++11. Standard C++11 sa druge strane uveo je velike izmene u odnosu na prethodnu reviziju standarda, C++03.

Standardi C++11/14 uveli su većinu fundamentalnih koncepta onog što se danas smatra modernim jezikom C++. Ovde spadaju desne reference, "move" semantika i savršeno prosleđivanje, pametni pokazivači, lambda funkcije, dedukcija tipova ali i mnogi drugi koncepti.

2.2 Klasifikacija pravila

Standard AUTOSAR C++14 definiše 342 pravila kodiranja u programskom jeziku C++14. Od toga je:

- 154 pravila prisvojeno bez modifikacija iz standarda MISRA C++:2008,
- 131 pravila prisvojeno iz drugih C++ standarda,
- 57 pravila je zasnovano na istraživanju, literaturi ili je preuzeto iz drugih resursa.

U nastavku su prikazana tri pravila iz standarda Autosar C++14. Pravila su izabrana nasumično i prikazana su kako bi čitalac stekao inicijalnu ideju o pravilima iz standarda Autosar C++14.

A5-0-1

Vrednost izraza treba biti ista u bilo kom redosledu evaluacije koji standard jezika C++ dozvoljava.

A5-5-1

Desni operand celobrojnog deljenja ili operatora ostatka pri deljenju ne sme biti jednak nuli.

A5-0-1

Iterator ne sme biti implicitno konvertovan u const iterator.

Pravila su klasifikovana po nivou obaveze, mogućnosti ispitivanja saglasnosti koda sa pravilom korišćenjem algoritama statičke analize i cilju korišćenja.

Klasifikacija po nivou obaveze

Klasifikacija po nivou obaveze deli pravila na obavezna i preporučena. Obavezna pravila predstavljaju neophodne zahteve koje C++ kôd mora ispuniti kako bi bio u saglasnosti sa standardom. U slučaju kada ovo nije moguće, formalna odstupanja moraju biti prijavljena. Preporučena pravila predstavljaju zahteve koje

C++ kôd treba da ispuni kad god je to moguće. Međutim, ovi zahtevi nisu obavezni. Pravila sa ovim nivoom obaveze ne treba smatrati savetom ili sugestijom koja može biti ignorisana već ih treba pratiti uvek kada je to praktično izvodljivo. Za ova pravila ne moraju biti prijavljena formalna odstupanja.

Klasifikacija po primenjivosti statičke analize

Klasifikacija po primenjivosti statičke analize deli pravila na:

- 1. automatizovana
- 2. delimično automatizovana
- 3. neautomatizovana

Automatizovana su ona pravila kod kojih se ispitivanje saglasnosti koda može u potpunosti automatizovati algoritmima statičke analize. Kod delimično automatizovanih pravila se ispitivanje saglasnosti koda može samo delimilčno automatizovati, na primer, korišćenjem neke heuristike ili pokrivanjem određenog broja slučajeva upotrebe i služi kao dopuna pregledu koda od strane programera. Za neautomatizovana pravila statička analiza ne pruža razumnu podršku. Za ispitivanje saglasnosti koda sa neautomatizovanim pravilima koriste se druga sredstva, kao što je recimo pregled koda od strane programera.

Većina pravila iz standarda AUTOSAR C++14 spadaju u automatizovana pravila. Alati za statičku analizu koda koji tvrde da podržavaju standard AUTOSAR C++14 treba da u potpunosti obezbede podršku za sva automatizovana pravila i delimičnu podršku, u meri u kojoj je to moguće, za pravila koja se ne mogu u potpunosti ispitati algoritmima statičke analize [17].

Primenjivost statičke analize na proveru saglasnosti koda sa određenim pravilom u velikoj meri zasniva se na teorijskoj klasifikaciji problema na odlučive i neodlučive probleme. Ukoliko se pravilo zasniva na neodlučivom problemu možemo sa sigurnošću reći da alati za statičku analizu nisu u mogućnosti da u potpunosti ispitaju saglasnost koda sa ovim pravilom. Pravilo će biti klasifikovano kao parcijalno automatizovano ili neautomatizovano ukoliko detektovanje kršenja pravila obuhvata određivanje vrednosti koju promenljiva sadrži u fazi izvršavanja ili da li izvršavanje doseže određeni deo programa.

Primer parcijalno automatizovanog pravila je:

M5-8-1 (obavezno, parcijalno automatizovano)

Desni operand šift operacije treba biti manji za broj između nula i jedan od bitske širine tipa levog operanda.

Pravilo nije moguće u potpunosti automatizovati jer je potrebno poznavati vrednost desnog operanda, što u opštem slučaju nije moguće precizno zaključiti. Primer ovakvog koda prikazan je na listingu 2.1.

Listing 2.1: Kôd za koji statička analiza u opštem slučaju ne može da dâ precizne rezultate.

```
#include <iostream>
#include <cstdint>
#include <cstdlib>

int main() {
   int8_t u8a = rand() % 100;
   u8a = (uint8_t) (u8a << rand() % 10);
}</pre>
```

Međitim, ukoliko je desni operand konstanta ili promenljiva konstantnog izraza (ključna reč constexpr), alat za statičku analizu može da proveri vrednost ove promenljive (s obzirom da su ove vrednosti poznate tokom kompilacije), a samim tim i ispitati saglasnost koda sa ovim pravilom. Primer ovakvog koda prikazan je na listingu 2.2.

Listing 2.2: Kôd čija se ispravnost jednostavno može utvrditi statičkom analizom.

```
#include <iostream>
#include <cstdint>
#include <cstdlib>

int main(){
   int8_t u8a = rand() % 100;
   u8a = (uint8_t) (u8a << 7);
}</pre>
```

Napredniji alati za statičku analizu koji podržavaju simboličko izvršavanje programa (npr. *Clang Static Analyzer* [5]) mogu pokriti i znatno kompleksnije slučajeve od slučaja prikazanog na listingu 2.2.

Ukoliko su pravila koja se odnose na implementaciju C++ projekta, odnosno na C++ konstrukte i semantiku programa, dovoljno kompleksna, može se desiti da u potpunosti nije moguće koristiti alate za statičku analizu. Ovo uglavnom znači da je broj slučajeva upotrebe koji algoritmi iz statičkih alata mogu pokriti, zanemarljiv. Međutim, određeni broj pravila koja su klasifikovana kao neautomatizovana odnose se na aspekte koda koji zavise od samog projekta u okviru kog je kôd napisan, stoga je nemoguće koristiti algoritme statičke analize. Primer ovakvog pravila je:

Pravilo A1-4-2 (obavezno, neautomatizovano)

Kôd treba da poštuje zadate granice metrika koda.

Kako bi se odredilo da li je kôd napisan u skladu sa ovim pravilom potrebno je poznavati koje metrike koda se koriste u okviru projekta i granice definisane za te metrike. S obzirom da je ovo specifično za sam projekat, mogu se koristiti interni alati za statičku analizu koda u kombinaciji sa manuelnim pregledom koda.

Klasifikacija pravila prema cilju primene

Klasifikacija pravila prema cilju primene (slučaju upotrebe) deli pravila na:

- 1. implementaciona,
- 2. verifikaciona,
- 3. pravila za alate,
- 4. infrastrukturna.

Implementaciona pravila se odnose na implementaciju projekta odnosno na kôd, arhitekturu i dizajn. Primer implementacionog pravila:

Pravilo A2-9-1 (obavezno, implementaciono, automatizovano)

Ime zaglavlja mora biti identično imenu tipa deklarisanog u njemu ukoliko deklariše tip.

GLAVA 2. STANDARD KODIRANJA AUTOSAR C++14

Verifikaciona pravila odnose se na proces provere koji uključuje pregled koda, analizu i testiranje. Primer verifikacionog pravila:

Pravilo A15-0-6 (obavezno, verifikaciono, neautomatizovano)

Analiza treba biti izvršena kako bi se detektovalo loše rukovanje izuzecima. Treba analizirati sledeće slučajeve lošeg rukovanja izuzecima:

- (a) Najgore vreme izvršavanja ne postoji ili se ne može utvrditi,
- (b) Stek nije korektno raspakovan,
- (c) Izuzetak nije bačen, drugačiji izuzetak je bačen, aktivirana je pogrešna "catch" naredba,
- (d) Memorija nije dostupna tokom rukovanja izuzecima.

Pravila za alate odnose se na softverske alate kao što su pretprocesor, kompilator, linker i biblioteke kompilatora. Infrastrukturna pravila odnose se na operativni sistem i hardver [17]. Primer pravila za alate koje je ujedno i infrastrukturno pravilo:

Pravilo A0-4-1 (obavezno, pravilo za infrastrukturu/alate, neautomatizovano)

Implementacija brojeva u pokretnom zarezu treba da bude u skladu sa standardom IEEE 754.

Glava 3

Statička analiza i LLVM

U ovom poglavlju opisane su biblioteke i klase kompilatorske infrastrukture LLVM koje su korišćene za implementaciju alata za statičku analizu *AutoHint*. Biblioteke su opisivane ukoliko su u celosti bitne za implementaciju. Ukoliko nisu bitne u celosti, opisivane su samo klase tih biblioteka koje implementiraju funkcionalnosti koje alat koristi.

S obzirom na to da se alat *AutoHint* zasniva na analizi apstraktnog sintaksičkog stabla, u ovom poglavlju opisana je biblioteka clangAST koja implementira osnovne strukture i algoritme za konstrukciju stabla i njegov obilazak. U okviru ove biblioteke posebno je objašnjena klasa RecursiveASTVisitor koja omogućava obilazak stabla. Opisana je i biblioteka LibASTMatchers koja implementira jezik specijalne namene (eng. *domain specific language*) kojim se mogu pronaći i obraditi specifične sintaksne strukture iz apstraktnog sintaksičkog stabla.

Apstraktne klase ASTConsumer i FrontendAction omogućavaju interakciju alata sa prednjim delom kompilatora. Alat *AutoHint* ih koristi u kontekstu kreiranja i izvršavanja akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom.

Za kreiranje alata *AutoHint* korišćena je i biblioteka LibTooling koja u okviru infrastrukture LLVM omogućava kreiranje samostalnih alata. Pored korišćenja ove biblioteke, alati se mogu kreirati i upotrebom dodataka kompilatora *Clang* (eng. *Clang Plugins*) ili upotrebom biblioteke LibClang. U okviru ovog poglavlja diskutovane su prednosti i mane upotrebe ovih metoda u svrhu kreiranja alata kao i razlozi zbog kojih je biblioteka LibTooling izabrana za implementaciju alata *AutoHint*.

3.1 LLVM i Clang

Kompilatorska infrastruktura LLVM predstavlja kolekciju modularnih i ponovo iskoristivih kompilatorskih tehnologija i alata. Ova kompilatorska infrastruktura započeta je kao instraživački projekat Krisa Latnera (eng. *Chris Lattner*) i Vikrama Advea (eng. *Vikram Adve*) na Univerzitetu Ilinois 2000. godine. Dizajn LLVM-a omogućava jednostavno dodavanje podrške za kompilaciju za specifičnu arhitekturu hardvera. Kompilatorska infrastruktura ugrubo je podeljena na tri dela: prednji (eng. *frontend*), srednji (eng. *middle-end*) i zadnji (eng. *backend*).

- 1. Prednji deo LLVM-a prevodi izvorni kôd podržanih jezika u LLVM međukod. U ovu fazu spadaju leksička, sintaksna i semantička analiza izvornog koda, kreiranje apstraktnog sintaksičkog stabla (eng. abstract syntax tree (AST)) i generisanje LLVM međukoda (eng. intermediate representation (IR)) koristeći informacije iz apstraktnog sintaksičkog stabla.
- 2. Srednji deo kompilatora vrši niz optimizacija nad instrukcijama LLVM međukoda. LLVM međukod predstavlja apstrakciju asemblera koja je nezavnisna od arhitekture hardvera. LLVM međukod zasnovan je na svojstvu jedinstvenog statičkog dodeljivanja vrednosti (eng. static single assignment, skraćeno ssa), strogo je tipiziran, fleksibilan i omogućava jednostavnu reprezentaciju svih jezika visokog nivoa (eng. high-level languages).
- 3. Zadnji deo kompilatora vrši mašinski zavisne optimizacije koda i generiše mašinski kôd za ciljnu arhitekturu.

Clang predstavlja prednji deo (eng. frontend) kompilatorske infrastrukture LLVM za familiju jezika u čijoj se osnovi nalazi programski jezik C (C, C++, Objective C/C++, OpenCL ...). Pored optimizacija i efikasnog generisanja LLVM međukoda, Clang odlikuje i ekspresivnost dijagnostike odnosno kvalitet poruka upozorenja i grešaka prijavljenih za izvorni kôd. Clang se sastoji od više biblioteka od kojih su najznačajnije nabrojane u nastavku.

Biblioteka clangLex sadrži nekoliko usko povezanih klasa koje implementiraju pretprocesiranje i leksičku analizu izvornog koda. Najvažnije klase u okviru ove biblioteke su Lexer i Preprocessor. Preprocessor pruža mogućnost uslovne kompilacije, uključivanja datoteka zaglavlja i proširenja makroa. Lexer kreira niz tokena od izvornog koda.

Biblioteka clangParse obrađuje niz tokena dobijenih leksičkom analizom i od njih kreira čvorove apstraktnog sintaksičkog stabla. Ova biblioteka koristi funkcionalnosti biblioteke clangSema kako bi ispitala semantičku validnost sintaksnih konstrukta (niza tokena) od kojih kreira čvorove apstraktnog sintaksičkog stabla. Parser kompilatora *Clang* je implementiran kao parser rekurzivnog spuštanja (eng. *recursive-descent parser*), odnosno analizira izvorni kôd od vrha ka dnu nizom rekurzivnih funkcija [20].

Biblioteka clangAST implementira algoritme i strukture podataka koje parser koristi za izgradnju apstraktnog sintaksičkog stabla. Specifična je po strukturi čvorova koji podsećaju na izvorni C++ kôd što je čini pogodnom za kreiranje alata za refaktorisanje koda i statičku analizu. S obzirom da se ova biblioteka koristi u okviru alata AutoHint, opisana je detaljnije u poglavlju 3.2.

Biblioteka clangSema vrši semantičku analizu programa tokom parsiranja. Ova biblioteka proverava da li je kôd napisan u skladu sa sistemom tipova koji standard jezika propisuje. Za razliku od uobičajenog načina implementacije provere tipova, obilaskom apstraktnog sintaksičkog stabla nakon parsiranja, biblioteka clangSema implementira proveru tipova zajedno sa generisanjem čvorova apastraktong sintaksičkog stabla [20]. Ova biblioteka usko je povezana sa bibliotekama clangParse i clangAST.

Biblioteka clangCodeGen generiše LLVM međukod. Ova biblioteka obilazi apstraksno sintaksičko stablo i na osnovu njegovog sadržaja generiše instrukcije LLVM međukoda koje implementiraju ponašanje opisano u stablu [20].

3.2 Biblioteka clangAST

U računarstvu, **apstraktno sintaksičko stablo**, ili samo **sintaksičko stablo**, je drvoidna reprezentacija apstraktne sintaksne strukture izvornog koda napisanog u programskom jeziku. Svaki čvor stabla predstavlja konstrukt koji se pojavljuje u izvornom kodu. Sintaksa je apstraktna u smislu da ne sadrži svaki detalj koji se pojavljuje u sintaksi, ali sadrži sve detalje neophodne za nedvosmislen prikaz izvornog koda.

Ekspresivnost dijagnostike kompilatora *Clang* i jednostavnost kreiranja moćnih alata za statičku analizu u velikoj meri oslanja se na dizajn biblioteke clangAST.

Struktura apstraktnog sintaksičkog stabla može se jednostavno ispisati na standardni izlaz opcijom komandne linije -ast-dump. Slika 3.1 predstavlja tekstualnu reprezentaciju apstraktnog sintaksičkog stabla generisanog za kôd iz fajla hello.cpp prikazanog na listingu 3.1.

Listing 3.1: Kôd čije je apstraktno sintaksičko stablo prikazano na slici 3.1.

```
int main() {
  int a = 4;
  int b = 5;
  int result = a * b + 8;
}
```

```
TranslationUnitDecl 0x55d2e32c1448 <cinvalid sloc> <invalid sloc> intrice intr
```

Slika 3.1: Apstraktno sintaksičko stablo za kôd iz listinga 3.1 koje je generisano komandom: clang -Xclang -ast-dump hello.c.

Čvorovi od kojih je izgrađeno apstraktno sintaksičko stablo predstavljaju apstrakciju sintaksnih struktura iz samog jezika. Svi čvorovi apstraktnog sintaksičkog stabla kompilatora *Clang* nasleđuju jednu od tri osnovne (bazne) klase:

- Decl
- Stmt

• Type

Ove klase redom opisuju deklaracije, naredbe i tipove iz familije jezika u čijoj se osnovi nalazi jezik C. Na primer, klasa IfStmt opisuje naredbe if u jeziku i direktno nasleđuje klasu Stmt. Sa druge strane, klase FunctionDecl i VarDecl, koje se koriste za opisivanje deklaracija i definicija funkcija i varijabli, ne nasleđuju dikertno klasu Decl već nasleđuju više njenih podklasa.

Čvorovi apstraktnog sintaksičkog stabla dugog životnog veka (eng. long-lived), kao što su tipovi i deklaracije, čuvaju se u klasi ASTContext. Ova klasa omogućava upotrebu tih čvorova tokom semantičke analize programa. ASTContext takođe čuva referencu na objekat klase SourceManager. Ovo je čini pogodnom i za prikupljanje informacija o lokacijama iz izvornog fajla koje odgovaraju čvorovima iz apstraktnog sintaksičkog stabla. Ovakve informacije posebno su korisne za kreiranje preciznih poruka dijagnostike koda.

Klasa Type

Klasa Type igra važnu ulogu u ekspresivnosti dijagnostike kompilatora *Clang*, a samim tim i u kvalitetu alata za statičku analizu. Ova klasa omgućava da poruke upozorenja sadrže precizne informacije o tipovima. Na primer, upozorenja vezana za kôd koji koristi tip std::string, ispisaće baš taj tip u svojim porukama umesto tipa koji std::string predefiniše, a to je std::basic_string<char, ... >. Iza ove funkcionalnosti stoji ideja kanonskih tipova.

Svaka instanca klase Type sadrži pokazivač na svoj kanonski tip. Za jednostavne tipove koji nisu definisani korišćenjem naredbe typedef, pokazivač na kanonski tip će zapravo pokazivati na sebe. Za tipove čija struktura uključuje naredbu typedef, kanonski pokazivač pokazivaće na strukturno ekvivalentan tip bez naredbe typedef. Na primer, kanonski tip tipa int * sa listinga 3.2 biće sam taj tip, dok će kanonski tip za foo * biti int *.

Listing 3.2: Primer kanonskog tipa (int *) i tipa koji nije kanonski (foo *).

```
int *a;
typedef int foo;
foo *b;
```

Ovakav dizajn omogućava semantičkim proverama da donose zaključke direktno o pravom tipu ignorišući naredbe typedef, kao i efikasno poređenje strukturne identičnosti tipova.

Klasa Type ne sadrži informacije o kvalifikatorima tipova kao što su const, volatile, restrict itd. Ove informacije enkapsulirane su u klasi QualType koja predstavlja par pokazivača na tip (objekat klase Type) i bitova koji predstavljaju kvalifikatore. Čuvanje kvalifikatora u vidu bitova omogućava veoma efikasno dohvatanje, dodavanje i brisanje kvalifikatora za tip. Postojanje ove klase smanjuje upotrebu hip memorije time što se ne moraju kreirati duplikati tipova sa različitim kvalifikatorima. Na hipu se alocira jedan tip, a zatim svi kvalifikovani tipovi pokazuju na alocirani tip na hipu sa dodatim kvalifikatorima [16].

AST-posetioci

AST-posetioci (eng. *AST-visitors*) implementiraju mehanizam obilaska apstraktnog sintaksičkog stabla kompilatora *Clang*, odnosno pružaju interfejs ¹ za posetu svakog čvora u apstraktnom sintaksičkom stablu. Funkcionalnost AST-posetioca implementirana je u okviru šablonske klase RecursiveASTVisitor<Derived>. Objekat ove klase posećuje svaki čvor apstraktnog sintaksičkog stabla obilaskom u dubinu. AST-posetilac je svaka potklasa klase RecursiveASTVisitor<Derived>. Klasa RecursiveASTVisitor<Derived> omogućava obavljanje tri odvojena zadatka:

- 1. Obilazak apstraktnog sintaksičkog stabla, odnosno posećivanje svakog čvora.
- 2. Obilazak klasne hijerarhije za čvor, počevši od dinamičkog tipa čvora do klase na vrhu hijerarhije (npr. Stmt, Decl ili Type).
- 3. Za datu kombinaciju *(čvor, klasa)* omogućava pozivanje funkcije koje korisnik može predefinisati kako bi izvršio analizu čvora.

Ova tri zadatka obavljaju tri grupe metoda, redom:

1. Metode TraverseDecl(Decl *x), TraverseStmt(Stmt *x) i TraverseType-(QualType x) implementiraju obilazak, redom, deklaracija, izraza i tipova u okviru apstraktnog sintaksičkog stabla. Ovo su ulazne tačke za obilazak

¹U ovom radu pod terminom *interfejs* smatra se skup metoda ili funkcija koje pružaju pristup određenim funkcionalnostima i omogućavaju njihovu upotrebu.

apstraktnog sintaksičkog stabla sa korenom u čvoru x. Ove metode pozivaju metod

TraverseFoo(Foo *x), gde je Foo dinamički tip od *x, koji poziva metod WalkUpFromFoo(x), a zatim rekurzivno posećuje decu čvora x.

Na primer, ukoliko je dinamički tip od *x tip CXXRecordDecl, metod TraverseDecl(Decl *x)

će pozvati metod

TraverseCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x)

koji će pozvati metod

WalkUpFromCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x).

2. Metod WalkUpFromFoo(Foo *x) obilazi klasnu hijerarhiju za čvor x. Ovaj metod ne pokušava odmah da poseti decu čvora x, umesto toga prvo zove WalkUpFromBar(x), gde je Bar direktna nadklasa klase Foo, i tek onda zove VisitFoo(x).

Na primer, WalkUpFromCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x) poziva WalkUpFromRecordDecl(x) i VisitCXXRecordDecl(x).

3. Metod VisitFoo(Foo *x) analizira čvor x tipa Foo.

Na primer, metod VisitCXXRecordDecl(CXXRecordDecl *x) može biti predefinisan kako bi se analizirao čvor x tipa CXXRecordDecl.

Za ove tri grupe metoda definiše se naredni poredak: Traverse > WalkUpFrom > Visit. Ovaj poredak označava da metod može pozvati samo metode iz svoje grupe metoda ili iz grupe metoda direktno ispod nje. Metod ne može pozvati metode iz grupe iznad [8]. Na primer, metod WalkUpFrom može pozvati metode iz svoje grupe i grupe Visit ali ne može pozvati metode iz grupe Traverse. Metode iz grupe Traverse ne mogu pozvati metode iz grupe Visit, jer iako je grupa metoda Visit u definisanom poretku ispod grupe metoda Traverse, između te dve grupe metoda nalazi se grupa WalkUpFrom. Drugim rečima, u definisanom poretku grupa metoda Visit nije direktno ispod grupe metoda Traverse.

Primer implementacije AST-posetioca

Da bi se izvršila analiza izvornog koda pomoću AST-posetioca potrebno je naslediti klasu RecursiveASTVisitor<Derived> i predefinisati željene metode Visit u okviru nje. Ukoliko je metodama Visit pronađen nepravilan konstrukt izvornog

koda može se prijaviti upozorenje. Na listingu 3.3 prikazan je primer posetioca. Metod VisitEnumDecl (linija 6) će biti pozvan nad svim objektima klase EnumDecl u apstraktnom sintaksičkom stablu. U okviru nje, proverava se da li deklaracija koristi sintaksu enum class ², odnosno da li su konstante u okviru nabrojivih tipova definisane u svom unutrašnjem opsegu. Ukoliko sintaksa enum class nije korišćena pri deklaraciji, lokacija ove deklaracije, ukoliko je validna, ispisuje se na standardni izlaz (linija 13).

Listing 3.3: Primer posetioca koji posećuje sve deklaracije nabrojivih tipova i ispisuje lokaciju onih koji nisu deklarisani sintaksom enum class.

```
class FindUnscopedEnumVisitor
       : public RecursiveASTVisitor<FindUnscopedEnumVisitor> {
2
   public:
3
     explicit FindUnscopedEnumVisitor(ASTContext *Context) : Context(
4
         Context) {}
5
     bool VisitEnumDecl(EnumDecl *ED) {
6
       if (!ED->isScopedUsingClassTag()) {
8
         // Get declaration location.
         FullSourceLoc FullLocation =
9
              Context->getFullLoc(ED->getBeginLoc());
10
         // Check if location is valid.
11
         if (FullLocation.isValid())
12
            llvm::outs() << "Found declaration at "</pre>
13
                          << FullLocation.getSpellingLineNumber() << ":"
14
                          << FullLocation.getSpellingColumnNumber() << "
15
                             \n";
       }
16
       return true;
17
18
19
   private:
20
     ASTContext *Context;
21
22 | };
```

 $^{^2}$ Razlika izmedju deklaracija nabrojivog tipa sa sintaksom enum i enum class objašnjena u okviru opisa pravila A7-2-3 u sekciji 4.2.

3.3 Dijagnostika u okviru kompilatora *Clang*

Sistem dijagnostike u kompilatoru *Clang* igra važnu ulogu u tome kako kompilator komunicira sa korisnikom. Pod dijagnostikom smatraju se upozorenja i greške koje kompilator prijavljuje za kôd koji je neispravan ili čija je ispravnost sumnjiva.

U kompilatoru *Clang* svaka dijagnostika sadrži jedinstveni identifikator, poruku na Engleskom jeziku koja opisuje problem u kodu, lokaciju u izvornom kodu (objekat klase SourceLocation) na koju se dijagnostika odnosi i nivo ozbiljnosti (eng. *severity*) dijagnostike (na primer, upozorenje ili greška).

Objekat klase SourceLocation omogućava ispisivanje putanje do izvornog fajla u kome se nalazi kôd, linije koda i kolone u okviru linije. Ove informacije ispisuju se u obliku putanja_do_fajla:broj_linije:broj_kolone. Na lokaciju u izvornom fajlu na koju se dijagnostika odnosi, u okviru ispisane poruke, pokazivaće karakter ^. Opciono, pored lokacije na koju se odnosi, dijagnostika može sadržati i opseg lokacija na koji se odnosi (objekat klase SourceRange). Opseg će u poruci biti podvučen karakterima ~ [16].

Na slici 3.2 prikazan je primer ispisa upozorenja na standardni izlaz. Upozorenje sadrži informacije o lokaciji, nivo upozorenja, opseg i poruku upozorenja.

Slika 3.2: Primer ispisa upozorenja na standardni izlaz.

Predlozi za ispravljanje koda

Kompilator *Clang* podržava mehanizam kojim se za neispravan kôd, na koji se odnosi dijagnostika, mogu ispisati predlozi za ispravljanje tog koda (eng. *fixit hint*). Ovaj mehanizam podržan je kroz klasu FixItHint.

Instance klase FixItHint dodaju se već kreiranoj dijagnostici. Objekti ove klase mogu biti kreirani jednim od sledeća tri konstruktora:

- FixItHint::CreateInsertion(Loc, Code) Kreira objekat koji predlaže da se kôd (predstavljen stringom) Code umetne ispred lokacije Loc.
- FixItHint::CreateRemoval(Range) Kreira objekat koji predlaže da se izbriše kôd iz opsega Range.
- FixItHint::CreateReplacement(Range, Code) Kreira objekat koji predlaže da se izbriše kôd iz opsega Range i da se zameni sa kodom Code.

Na slici 3.3 prikazan je ispis upozorenja sa predlogom za ispravljanje koda na standardni izlaz. Na slici je prikazana lokacija ispred koje treba umetnuti ključnu reč class kako bi kôd bio ispravan.

Slika 3.3: Primer ispisa upozorenja sa predlogom za ispravljanje koda na standardni izlaz.

Klasa DiagnosticConsumer

Klasa DiagnosticConsumer u okviru kompilatora *Clang* ima ulogu da obradi (konzumira) dijagnostiku prijavljenu za izvorni kôd. Ovo je apstraktna klasa i svaka klasa koje je nasleđuje treba da implementira konkretan vid obrade dijagnostike.

Na primer, jedan vid obrade dijagnostike jeste formatiranje poruka dijagnostike i ispisivanje poruka zajedno sa informacijama o lokaciji i opsegu. Ovakvu obradu vrši klasa TextDiagnosticPrinter, potklasa klase DiagnosticConsumer. Ispisivanje dijagnostike nije jedini vid obrade dijagnostike, niti je neophodan. Na primer, dijagnostika se može obraditi tako što će za svaku kreiranu dijagnostiku biti provereno da li je očekivana i ukoliko nije, sprovešće se određene akcije. Ovakav vid obrade dijagnostike vrši klasa VerifyDiagnosticConsumer, potklasa klase DiagnosticConsumer [16].

Klasa DiagnosticConsumer definiše nekoliko metoda u svrhu obrade dijagnostike. U ovom radu korišćene su metode:

- HandleDiagnostic poziva se nakon kreiranja svake dijagnostike u okviru kompilatora i služi za obradu te dijagnostike.
- finish poziva se nakon što su kreirane i obrađene sve dijagnostike u okviru kompilatora i služi za dodatnu obradu celokupne dijagnostike.

Klasa DiagnosticsEngine

U okviru kompilatora *Clang* dijagnostika se prijavljuje upotrebom klase DiagnosticsEngine. Ova klasa služi za kreiranje dijagnostike i prosleđivanje dijagnostike objektu klase DiagnosticConsumer. Dijagnostika se kreira pozivanjem metode Report. Ovaj metod kao argumente dobija informacije potrebne za kreiranje dijagnostike, kao što su lokacija i poruka i koristi ih da kreira objekat klase DiagnosticBuilder. Kreirani objekat predstavlja povratnu vrednost metode Report.

DiagnosticBuilder predstavlja malu, pomoćnu klasu za prijavljivanje dijagnostike. Ova klasa olakšava prosleđivanje dodatnih informacija prilikom kreiranja dijagnostike, kao što su opsezi ili predlozi izmene koda. Prosleđivanje dodatnih informacija se vrši upotrebom operatora << koji klasa DiagnosticBuilder definiše. Operator << kao argument prima dodatne informacije, kao što su objekti klase SourceRange ili FixItHint. Dijagnostika kreirana metodom Report se prosleđuje objektu klase DiagnosticConsumer prlikom uništavanja, odnosno u destruktoru kreiranog objekta klase DiagnosticBuilder.

Primer prijavljivanja dijagnostike u kompilatoru *Clang*

Na listingu 3.4 prikazana je funkcija emitWarningWithHintInsertion kojom se prijavljuje upozorenje zajedno sa predlogom za ispravljanje koda. Upozorenje se prijavljuje pozivom metode Report (linija 10). Ovaj metod kao argumente dobija lokaciju za koju treba prijaviti dijagnostiku (diagLoc) i jedinstveni identifikator (ID). Identifikator je kreiran, pozivom metode getCustomDiagID(DiagnosticIDs-::Warning, msg), za dijagnostiku sa nivoom ozbiljnosti upozorenja i porukom msg (linija 7). Metod Report na osnovu ovih informacija kreira i vraća objekat klase DiagnosticBuilder kom se prosleđuje kreirani objekat klase FixItHint (linija 10). Upozorenje će biti prosleđeno objektu klase DiagnosticConsumer odmah nakon dodavanja predloga za ispravljanje koda s obzirom da objekat klase DiagnosticBuilder nije vezan ni za jednu promenljivu i odmah će biti uništen.

Listing 3.4: Primer prijavljivanja dijagnostike u kompilatoru Clang.

```
void emitWarningWithHintInsertion(DiagnosticsEngine &DE,
2
                                        std::string &msg,
                                        std::string &str,
3
                                        SourceLocation insertLoc,
4
                                        SourceLocation diagLoc) {
5
     unsigned ID =
6
         DE.getDiagnosticIDs()->getCustomDiagID(DiagnosticIDs::Warning
7
8
     FixItHint hint = FixItHint::CreateInsertion(insertLoc, str);
     DE.Report(diagLoc, ID) << hint;</pre>
10
11 || }
```

3.4 AST-uparivači

AST-uparivač (ili samo uparivač) je objekat šablonske klase Matcher. Uparivači služe za jednostavno pronalaženje čvorova apstraktnog sintaksičkog stabla koji imaju određene željene karakteristike. Pronađeni čvorovi se čuvaju u odgovarajućim strukturama podataka kako bi se kasnije mogli analizirati. Željene karakteristike čvorova koje uparivač treba da pronađe se zadaju prilikom kreiranja uparivača korišćenjem izraza za uparivanje (eng. *match expressions*). Ovo su izrazi jezika specijalne namene implementiranog u okviru biblioteke AST-uparivača (eng. *LibASTMatchers*). Ovaj jezik pruža mogućnost kreiranja predikata nad apstraktnim sintaksnim stablom.

Na primer, za kreiranje uparivača koji izdvaja sve deklaracije nabrojivog tipa (ključna reč enum) iz apstraktnog sintaksičkog stabla može se koristiti izraz za uparivanje enumDecl(). Ukoliko prilikom uparivanja treba ignorisati deklaracije iz zaglavlja, izraz za uparivanje može se proširiti izrazom isExpansionInMainFile(). Izraz

```
enumDecl(isExpansionInMainFile())
```

kreiraće uparivač koji služi za izdvajanje deklaracija nabrojivog tipa iz glavnog (.cpp) fajla [1, 15].

Nakon uparivanja, nad izdvojenim konstruktom može se vršiti dodatna analiza, na primer ispitivanje saglasnosti konstrukta sa pravilom standarda za pravilno pisanje C++ koda. S obzirom da uparivači često predstavljaju kompoziciju više uparivača, zgodno je imati mogućnost adresiranja svakog podrezultata (re-

zultata svakog od uparivača u kompoziciji) zasebno. Na primer, uparivač može izdvajati deklaracije nabrojivog tipa, ali samo one koje definišu i neku konstantu u okviru nabrajanja, odnosno deklaracije koje imaju potomka u stablu tipa EnumConstantDecl. Na listingu 3.5 prikazan je primer deklaracije nabrojivog tipa E1 koja definiše konstante E10 i E11.

Listing 3.5: Primer deklaracije nabrojivog tipa (E1) koja definiše konstante u okviru nabrajanja (E10 i E11).

```
1 | enum E1 : int {E10, E11};
```

U ovom slučaju zgodno je da se u okviru analize izdvojenog čvora, odnosno deklaracije nabrojivog tipa, može direktno analizirati njegov potomak, konstanta u okviru nabrajanja, bez potrebe da se ovaj potomak ponovo traži u apstraktnom sintaksičkom stablu.

U svrhu adresiranja rezultata pretrage, uparivači se mogu "vezati" (eng. binding) za određeni string. Na primer, izraz

će vezati izdvojene deklaracije nabrojivog tipa za string "EnumNode", dok će konstante vezati za string EnumConstNode. Rezultati uparivanja predstavljeni su kao objekti klase MatchResult. Iz promenljive Result koja predstavlja objekat klase MatchResult, čvor koji predstavlja deklaraciju nabrojivog tipa može se dobiti izrazom

```
auto ED = Result.Nodes.getNodeAs<EnumDecl>("EnumNode")
```

dok se čvor koji predstavlja deklaraciju konstante u okviru nabrajanja može dobiti izrazom

auto ECD = Result.Nodes.getNodeAs<EnumConstantDecl>("EnumConstNode"). Dobijeni čvorovi se onda mogu koristiti u svrhu analiziranja koda koji predstavljaju.

Nakon formulisanja izraza za uparivanje kreirani uparivač se pokreće nad apstraktnim sintaksnim stablom. Ovo se postiže pozivanjem metode matchAST() klase MatchFinder. Za obilazak koji će izvršiti objekat klase MatchFinder uparivači se registruju zajedno sa objektima koji implementiraju povratni poziv uparivača (eng. match callback). Ovo su objekti klase MatchCallback čiji metod run(const MatchResult &) se poziva nakon svakog uspešnog uparivanja uparivača sa kojim je ovaj povratni poziv registrovan. Za implementaciju specifičnog povratnog pozi-

va treba implementirati klasu koja nasleđuje klasu MatchCallback i predefinisati metod run. U okviru metode run može se vršiti dodatna analiza izdvojenih čvorova i po potrebi prijavljivati dijagnostika vezana za kôd koji taj rezultat predstavlja.

Primer implementacije AST-uparivača

Na listingu 3.6 prikazan je primer uparivača koji pronalazi sve deklaracije nabrojivog tipa koje ne koriste sintaksu enum class. Za ove deklaracije nabrojivog tipa prijavljuje se upozorenje zajedno sa predlogom za ispravljanje koda u okviru funkcije emitWarningWithHintInsertion (linija 22). U funkciji matchASTExample kreiraju se uparivač (linija 33) i objekat klase povratnog poziva (linija 35). Nakon toga, uparivač se registruje za obilazak (linija 37) i pokreće nad apstraktnim sintaksnim stablom pomoću objekta klase MatchFinder (linija 39).

Listing 3.6: Primer uparivača koji pronalazi sve deklaracije nabrojivog tipa koje ne koriste sintaksu enum class. Ovaj primer demonstrira i upotrebu klasa MatchFinder, MatchCallback i MatchResult. Funkcija emitWarningWithHintInsertion implementirana je na listingu 3.4 i dostupna je kroz zaglavlje EmitWarning.h

```
#include "EmitWarning.h"
2
   // Callback class.
3
  class A7_2_3 : public MatchFinder::MatchCallback {
   public:
5
     A7_2_3(ASTContext &ASTCtx) : ASTCtx(ASTCtx) {}
6
     virtual void run(const MatchFinder::MatchResult &Result);
7
8
   private:
9
     ASTContext &ASTCtx;
10
11
12
   void A7_2_3::run(const MatchFinder::MatchResult &Result) {
13
     if (auto ED = Result.Nodes.getNodeAs<clang::EnumDecl>("
14
        A7_2_3_Matcher")) {
       // Check if declaration contains 'class' tag.
15
       if (!ED->isScopedUsingClassTag()) {
16
         // Create warning string.
17
         std::string msg =
18
              "Enumerations shall be declared as scoped enum classes.";
19
```

```
20
         std::string insStr = "class ";
         // Function for emitting warnings with fixit hints using
21
             diagnostics engine.
22
         emitWarningWithHintInsertion(
              ASTCtx.getDiagnostics(), msg, insStr,
23
              ED->getSourceRange().getBegin().getLocWithOffset(5),
24
              ED->getLocation());
25
26
27
   }
28
29
   void matchASTExample(ASTContext *Context){
30
     MatchFinder Finder;
31
     // Create matcher.
32
     Matcher < Decl > Matcher = enumDecl(isExpansionInMainFile()).bind("
33
         A7_2_3_Matcher");
     // Create callback class.
34
     MatchCallback *Callback = new A7_2_3(Context);
35
     // Register matcher.
36
     Finder.addMatcher(Matcher, Callback);
37
     // Run matcher over AST.
38
     Finder.matchAST(Context);
40
```

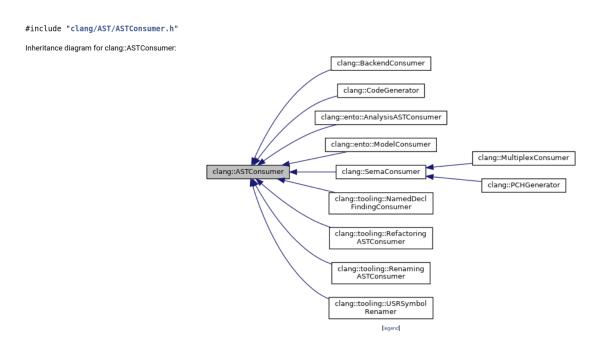
3.5 Interfejsi za akcije nad prednjim delom kompilatora

Akcije nad prednjim delom kompilatora omogućavaju analizu i upotrebu rezultata i informacija koje pruža prednji deo kompilatora. Ove informacije mogu biti korisne za kreiranje alata za refaktorisanje koda, statičku analizu, prikupljanje statistike i grafičko prezentovanje rezultata kompilatora. Takođe, igraju i ključnu ulogu u samoj kompilaciji koda i deo su glavne protočne obrade (eng. *pipeline*) u kompilatorskoj infrastrukturi LLVM. Ova funkcionalnost je efikasno i sistematično implementirana u okviru klasa ASTConsumer, ASTFrontendAction i njihovih potklasa.

Klasa ASTConsumer

ASTConsumer je apstraktna klasa koja omogućava izvršavanje različitih akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom nezavisno od toga kako je apstraktno sintaksičko stablo kreirano. Akcije se mogu izvršavati u različitim fazama tokom kreiranja apstraktnog sintaksičkog stabla [11]. Na primer, metod virtual void HandleInlineFunctionDefinition (FunctionDecl *D) biće pozvan svaki put kada se završi kreiranje umetnutih (eng. *inline*) funkcija prilikom kreiranja apstraktnog sintaksičkog stabla. ASTConsumer definiše niz sličnih virtuelnih metoda koje predefinišu klase koje je nasleđuju.

Na slici 3.4 prikazane su klase u okviru kompilatora *Clang* koje nasleđuju klasu ASTConsumer. Klasa CodeGenerator, prikazana na slici, generiše LLVM međukod od apstraktnog sintaksičkog stabla i predstavlja jedan od osnovnih delova u kompilatorskoj infrastrukturi LLVM, što demonstrira značaj klase ASTConsumer.

Slika 3.4: Klase koje nasleđuju klasu ASTConsumer [6].

Klasa ASTConsumer korisna je i za kreiranje samostalnih alata za statičku analizu koji se zasnivaju na analizi apstraktnog sintaksičkog stabla. U svrhu kreiranja alata može se koristiti kombinacija upotrebe klase ASTConsumer sa mehanizmima za obilazak i obradu apstraktnog sintaksičkog stabla kao što su AST-posetioci i

AST-uparivači.

Za implementaciju specifične akcije nad apstraktnim sintaksnim stablom potrebno je implementirati potkasu klase ASTConsumer i u okviru nje predefinisati metod

```
virtual void HandleTranslationUnit(ASTContext &Ctx).
```

Ovaj metod biće pozvan nakon što je kreirano apstraktno sintaksičko stablo za jedinicu prevođenja, odnosno u trenutku kada je celokupno apstraktno sintaksičko stablo za jedinicu prevođenja dostupno. U okviru njega, nad asptraktnim sintaksnim stablom, može se pozvati AST-uparivač koji će izvršiti obilazak i analizu apstraktnog sintaksičkog stabla [6].

Primer upotrebe klase ASTConsumer

Na listingu 3.7 prikazana je implementacija klase AutoHintConsumer. U okviru metode HandleTranslationUnit poziva se funkcija za kreiranje i pokretanje uparivača matchASTExample (linija 9).

Listing 3.7: Implementacija klase AutoHintConsumer. Funkcija matchASTExample prikazana je na listingu 3.6 i dostupna je kroz zaglavlje AutoHintMatchers.h.

```
#include "clang/AST/ASTConsumer.h"
   #include "AutoHintMatchers.h"
2
3
  class AutoHintConsumer : public clang::ASTConsumer {
4
   public:
5
     explicit AutoHintConsumer(ASTContext *Context) : Context(Context)
6
          {}
7
     virtual void HandleTranslationUnit(clang::ASTContext &Context) {
8
       matchASTExample(Context);
9
10
11
     ASTContext *Context;
12
13 || };
```

Klasa ASTFrontend Action

FrontendAction je apstraktna klasa za akcije koje izvršava prednji deo kompilatora (eng. frontend). Klasa FrontendAction ima raznolike upotrebe, odnosno

specijalizacije. Primer specijalizacija ove klase su DumpCompilerOptionsAction koja omogućava ispisivanje opcija koje se mogu zadati kompilatoru i PreprocessorFrontendAction koja omogućava izvršavanje akcija vezanih za pretprocesiranje izvornog koda. Međutim, najčesća upotreba ove klase vezana je za akcije koje se izvršavaju nad apstraktnim sintaksnim stablom. U ovu svrhu koristi se apstraktna klasa ASTFrontendAction koja je direktna potklasa klase FrontendAction.

ASTFrontendAction predefiniše metod executeAction klase FrontendAction. U okviru ove metode pozivaju se funkcije za semantičku analizu i kreiranje apstraktnog sintaksičkog stabla. Nad ovim apstraktnim sintaksnim stablom izvršiće se akcije implementirane u objektu klase ASTConsumer pridruženom ovoj klasi. Na slici 3.5 prikazane su klase u okviru kompilatora *Clang* koje nasleđuju klasu ASTFrontendAction. Slika demonstrira raznolikost upotrebe ove klase.

Da bi se implementirala specifična akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom, potrebno je implementirati klasu koja nasleđuje klasu ASTFronendAction i dodeliti joj objekat klase ASTConsumer koji implementira željenu akciju. Objekat se kreira i dodeljuje predefinisanjem metode

Ova metoda kao argumente dobiija instancu kompilatora *Clang* i ime fajla za koji se kreira apstraktno sintaksičko stablo. Povratna vrednost metode je pokazivač na kreirani objekat klase ASTConsumer.

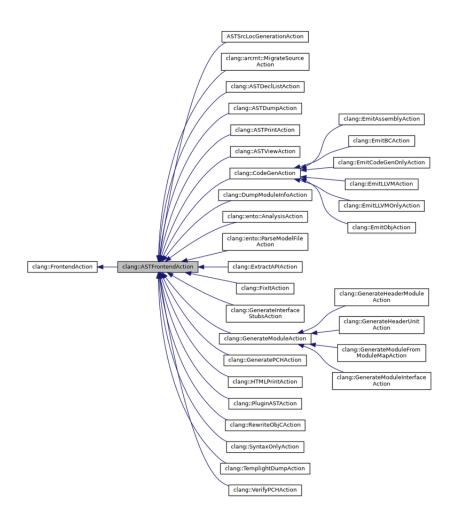
Primer upotrebe klase ASTFrontendAction

Na listingu 3.8 prikazana je implementacija klase AutoHintAction koja izvršava akcije nad apstraktnim sintaksnim stablom. Klasa AutoHintAction u okviru metode CreateASTConsumer (linija 6) kreira pokazivač na objekat klase AutoHintConsumer.

Listing 3.8: Implementacija klase AutoHintAction. Klasa AutoHintConstumer prikazana je na listingu 3.7 i dostupna je kroz zaglavlje AutoHintConsumer.h.

```
#include "AutoHintConsumer.h"

class AutoHintAction : public clang::ASTFrontendAction {
 public:
    virtual std::unique_ptr<clang::ASTConsumer>
```


Slika 3.5: Klase koje nasleđuju klasu ASTFrontendAction [7].

3.6 Interfejsi za kreiranje alata

Kompilatorska infrastruktura LLVM pruža podršku za jednostavno kreiranje kvalitetnih alata za statičku analizu izvornog koda. Ovi alati zasnivaju se na

upotrebi interfejsa ka apstraktnom sintaksičkom stablu kompilatora *Clang* ili korišćenjem statičkog analizatora kompilatora *Clang* (eng. *Clang Static Analyzer*) za potrebe simboličkog izvršavanja programa.

Alati za statičku analizu mogu koristiti kombinaciju tehnika obrade apstraktnog sintaksičkog stabla i simboličkog izvršavanja programa u zavisnosti od kompleksnosti analize koja je potrebna. Implementacija statičke analize obradom apstraktnog sintaksičkog stabla je jeftinija po pitanju računarskih resursa ali je ograničena informacijama dostupnim tokom kompilacije programa.

Kompilator *Clang* pruža više infrastruktura za pisanje različitih vrsta softverskih alata koji koriste sintaksne i semantičke informacije o programu. U nastavku će biti opisano nekoliko interfejsa koji se mogu koristiti u ovu svrhu zajedno sa njihovim prednostima i manama.

LibClang je stabilni C interfejs visokog nivoa (eng. high level) ka kompilatoru Clang. Ovaj interfejs pruža parsiranje izvornog koda i izagradnju apstraktnog sintaksičkog stabla, učitavanje i obilazak već kreiranog apstraktnog sintaksičkog stabla i dohvatanje određenih informacija o izgrađenom apstraktnom sintaksičkom stablu kao što su lokacije iz izvornog koda elemenata iz stabla. Ovaj interfejs ne pruža sve informacije i detalje iz izgrađenog apstraktnog sintaksičkog stabla [13]. Ovo ga čini nepogodnim za implementaciju alata za statičku analizu ali omogućava stabilnost pri promeni verzija kompilatora Clang. Treba ga koristiti u slučajevima kada:

- je potreban interfejs ka kompilatoru *Clang* iz jezika koji nije C++.
- je potreban stabilni inferfejs koji je kompatibilan sa starijim verzijama kompilatora *Clang*.
- su potrebne apstrakcije visokog nivoa kao što je iteriranje kroz apstraktno sintaksičko stablo sa kursorima ili drugi detalji vezani za AST.

LibClang ne treba koristiti kada je potrebna puna kontrola nad apstraktnim sintaksnim stablom [3].

Dodaci kompilatora *Clang* omogućavaju izvršavanje dodatnih akcija nad apstraktnim sintaksnim stablom tokom kompilacije programa. Ovo su dinamičke biblioteke koje kompilator učitava tokom izvršavanja i lako ih je integrisati u okruženje za prevođenje programa (eng. *build enviroment*) [4].

Dodatke kompilatora *Clang* treba koristiti kada:

- je potrebno ponovno izvršavanje alata uvek kada se zavisnosti potrebne za prevođenje programa izmene.
- je potrebno da alat omogući ili neomogući prevođenje programa.
- je potrebna potpuna kontrola nad apstraktnim sintaksnim stablom.

Dodatke kompilatora *Clang* ne treba koristiti kada:

- je potrebno kreirati alat koji se ne koristi u okviru sistema za prevođenje programa.
- su alatu potrebne informacije o tome kako je *Clang* podešen uključujući mapiranje virtuelnih fajlova u memoriji.
- je potrebno koristiti alat nad podskupom fajlova u projektu koji nisu povezani sa izmenama koje bi zahtevale ponovno prevođenje programa [3].
- LibTooling je C++ interfejs koji služi za pisanje samostalnih alata. Ova biblioteka omogućava jednostavnu upotrebu opisanih akcija prednjeg dela kompilatora (eng. frontend actions), ali i jednostavno dodavanje opcija komandne linije i pokretanje nad fajlovima nezavisnim od sistema za prevođenje. Uopšteno, LibTooling treba koristiti kada:
  - je potrebno pokretati alat nad jednim fajlom ili specifičnim podskupom fajlova nezavisnim od sistema za prevođenje.
  - je potrebno imati punu kontrolu nad apstraktnim sintaksnim stablom kompilatora *Clang*.
  - je potrebno deliti kôd sa dodacima kompilatora Clang.

LibTooling nije najbolji izbor u slučajevima kada:

- je potrebno pokretati alat nakon promena u zavisnostima u sistemu za prevođenje.
- je potreban stabilan interfejs tako da se kôd alata ne mora menjati kada se interfejs apstraktnog sintaksičkog stabla promeni.
- su potrebne apstrakcije visokog nivoa kao što su kursori.
- alat neće biti napisan u jeziku C++ [3].

Da bi se implementirao kvalitetan alat za statičku analizu neophodna je puna kontrola nad apstraktnim sintaksnim stablom kako bi se omogućila što preciznija analiza izvornog koda. Fleksibilni alati za statičku analizu se ne moraju nužno pokretati u okviru sistema za prevođenje i podržavaju mogućnost analize fajlova nezavnisnih od sistema za prevođenje. Takođe, mogućnost dodavanja opcija komandne linije olakšava korisniku upotrebu alata i omogućava korisniku veću kontrolu nad radom alata. Na osnovu ovoga je zaključeno da je biblioteka LibTooling najbolji izbor za izradu kvalitetnog alata za statičku analizu u okviru kompilatorske infrastrukture LLVM.

Primer kreiranja alata upotrebom biblioteke LibTooling

Na listingu 3.9 prikazana je implementacija jednostavnog alata korišćenjem biblioteke LibTooling. Ovaj alat pokreće definisanu akciju AutoHintAction nad izvornim kodom koji je prosleđen kao argument komandne linije. U ovu svrhu koristi se funkcija runToolOnCode (linija 6) biblioteke LibTooling. Alat pronalazi sve deklaracije nabrojivog tipa koje ne koriste sintaksu enum class i za ove deklaracije se prijavljuje upozorenje zajedno sa predlogom za ispravljanje koda.

Listing 3.9: Primer implementacije jednostavnog alata upotrebom biblioteke LibTooling. Alat koristi klasu AutoHintAction sa listinga 3.8 dostupnom kroz zaglavlje ASTFrontendAction.h.

Biblioteka LibTooling i kompilacione baze podataka

Samostalni alati koji su razvijeni bibliotekom LibTooling zahtevaju kompilacionu bazu podataka (eng. compilation database) kako bi zaključili koje opcije

treba koristiti prilikom prevođenja fajla nad kojim se pokreće alat. Informacije o opcijama koje se koriste prilikom proveđenja fajla mogu biti neophodne za pokretanje alata nad tim fajlom. Na primer, ukoliko fajl nad kojim je pokrenut alat uključuje zaglavlja koja nisu sistemska zaglavlja, neophodno je navesti putanju do tih zaglavlja inače kompilator *Clang* neće moći da izgradi apstraktno sintaksičko stablo, a samim tim će se prekinuti i izvršavanje alata.

Kompilaciona baza podataka kreira se na osnovu fajla compile_commands.json koji se generiše alatom CMake [10]. Putanja do fajla compile_commands.json može se proslediti alatu opcijom komandne linije -p=<string>. U suprotnom, alat će sam pokušati da nađe fajl compile_commands.json u okviru repozitorijuma.

Ukoliko korisnik nije u mogućnosti da kreira kompilacionu bazu podataka za fajl nad kojim želi da pokrene alat, nakon komande za pokretanje alata može navesti dvostruku crtu -- u kom slučaju alat neće pokušati da nađe kompilacionu bazu podataka. U ovom slučaju podrazumeva se da su opcije neophodne za prevođenje fajla navedene prilikom pokretanja alata.

3.7 Alati za testiranje

Kompilatorska infrastruktura LLVM sadrži alate koji se mogu koristiti u svrhu pisanja i pokretanja testova. U svrhu testiranja alata *AutoHint* korišćeni su alati *lit* i *FileCheck*. Ovi alati imaju raznoliku upotrebu i širok spektar opcija. U nastavku će biti opisana samo svojstva ovih alata relevantna za testiranje alata *AutoHint*.

Alat *lit* služi za izvršavanje testova i testnih paketa (eng. *test suites*) u okviru kompilatorske infrastrukture LLVM. Alat takođe sumira rezultate i generiše informacije o greškama u okviru testova. Testovi se pokreću komandom llvm-lit PUTANJA

gde PUTANJA može biti do direktorijuma sa testovima, u kom slučaju će se pokrenuti svi testovi u okviru direktorijuma, ili do testa, u kom slučaju će se izvršiti pokretanje pojedinačnog testa. Svaki test koji se pokreće upotrebom alata *lit* mora sadržati RUN liniju. RUN linije su linije formata RUN: KOMANDA. Ove linije treba koristiti u okviru komentara u testu. Na primer, za C++ testove, RUN linija može izgledati ovako: // RUN: KOMANDA.

KOMANDA će biti izvršena alatom lit. Na primer, ukoliko je navedena RUN linija

// RUN: echo "Hello World!" alat *lit* će pokrenuti program echo sa argumentom "Hello World!" Ukoliko u okviru testa ne postoji RUN linija, *lit* će prijaviti grešku prilikom pokretanja testa [14].

Alat FileCheck služi za poređenje sadržaja fajlova. Kao ulaz dobija dva fajla, jedan sa standardnog ulaza i jedan naveden kao argument komandne linije i zatim koristi jedan da proveri ispravnost sadržaja drugog. Ovaj alat je koristan za kreiranje testova u okviru kojih je potrebno proveriti da li izlaz nekog alata sadrži očekivane informacije [9]. Ukoliko je u fajlu prosleđenom putem komandne linije navedena direktiva CHECK: TEKST, alat FileCheck će proveriti da li se TEKST nalazi u fajlu koji mu je prosleđen putem standardnog ulaza i prijaviti grešku u slučaju da TEKST nije nađen. Direktiva CHECK-NEXT: TEKST proverava da li je TEKST pronađen na prvoj liniji nakon teksta koji je uparen poslednjom direktivom CHECK. U zavisnosti od toga da li je postavljena pre prve, između dve ili nakon poslednje direktive, direktivom CHECK-NOT: TEKST utvrđuje se da TEKST nije nađen pre prvog uparivanja, između dva uparivanja ili nakon poslednjeg uparivanja direktiva CHECK ili CHECK-NEXT. U okviru teksta mogu se koristiti i regularni izrazi. Regularnim izrazom se smatra sve što se nalazi u okviru dvostrukih vitičastih zagrada {{}}.

Glava 4

Alat AutoHint

Alat AutoHint predstavlja alat za statičku analizu izvornog koda napisanog u jeziku C++14. Alat prijavljuje upozorenja za kôd koji nije napisan u skladu sa odabranim podskupom pravila iz standarda kodiranja AUTOSAR C++14 koja se odnose na deklaracije. Zajedno sa upozorenjima alat ispisuje i predlog koda kojim se početni kôd može zameniti kako bi bio u skladu sa standardom. Alat je implementiran u programskom jeziku C++ korišćenjem biblioteka za razvoj alata dostupnim u okviru kompilatorske infrastrukture LLVM. Osnovna svrha alata je demonstracija kreiranja alata u okviru kompilatorske infrastrukture LLVM i predstavljanje tehnika obilaska i analize apstraktnog sintaksičkog stabla kompilatora Clang. Alat je dostupan i nalazi se na linku https://github.com/ognjen-plavsic/master/tree/main/code. Na pomenutom linku se nalazi kôd alata, skup testova i uputstvo za instalaciju alata.

4.1 Korišćenje alata

Alat AutoHint se pokreće komandom:

```
auto-hint [options] <source0> [... <sourceN>]
```

Argument options označava opcije koje se mogu proslediti alatu *AutoHint*, dok <source0> [... <sourceN>] predstavlja listu fajlova, razdvojenih razmakom, nad kojima će se pokrenuti alat. Moguće opcije su:

--apply-fix: Ovom opcijom se predložene izmene mogu primeniti na kôd, me-

njajući izvorni fajl nad kojim je pokrenuta analiza. Predložene izmene biće primenjene na kôd ukoliko među njima ne postoji konflikt, odnosno ukoliko se različiti predlozi ne odnose na isti deo koda.

- --exclude-headers: Ova opcija omogućava da se upozorenja ne prijavljuju za kôd iz zaglavlja. Sistemska zagavlja alat AutoHint ignoriše i bez navođenja ove opcije.
- --list-rules: Ovom opcijom se ispisuju sva podržana pravila u okviru alata u formatu oznaka tekst_pravila gde je oznaka jedinstvena oznaka pravila iz AUTOSAR dokumenta, a tekst_pravila prestavlja kratak opis pravila iz AUTOSAR dokumenta koji se ujedno ispisuje prilikom prijavljivanja upozorenja vezanih za to pravilo. Na slici 4.1 prikazan je rezultat rada alata AutoHint prilikom pokretanja sa opcijom --list-rules.

```
ognjen@ognjen-Precision-7710:~/Desktop/llvm-project/build/bin$ ./auto-fix --list-rules
A7-1-6 - The typedef specifier shall not be used.
A7-2-3 - Enumerations shall be declared as scoped enum classes.
A8-5-2 - Braced-initialization {}, without equals sign, shall be used for variable initialization.
A8-5-3 - A variable of type auto shall not be initialized using {} or ={} braced initialization.
ognjen@ognjen-Precision-7710:~/Desktop/llvm-project/build/bin$
```

Slika 4.1: Ispis alata AutoHint prilikom korišćenja opcije --list-rules.

--rules=<string>: Ova opcija omogućava navođenje podskupa implementiranih pravila za koje će alat izvršiti analizu. Pravila u okviru ove opcije se
navode po svojoj oznaci iz AUTOSAR dokumenta i treba ih razdvojiti zarezom. Ukoliko se umesto opcije pravila prosledi string "all" alat će pokrenuti
analizu sa svim implementiranim pravilima u okviru alata. Ukoliko se ova
opcija ne navede prilikom pokretanja, AutoHint će ovo protumačiti kao da
je navedena opcija --rules="", odnosno neće se izvršiti analiza ni za jedno
pravilo. Primer korišćenja ove opcije:

```
auto-hint ./AutoHintTest.cpp --rules=_A7_2_3, A7_1_6"
```

--help: Ovom opcijom se ispisuje uputstvo za upotrebu alata.

Pored opcija koje su definisane u okviru alata *AutoHint*, prilikom pokretanja alata mogu se dodati i opcije koje se prosleđuju kompilatoru *Clang*. Na primer, može da bude korisno da se navede opcija -Wno-everything kako bi se prijavljivala

isključivo upozorenja generisana alatom *AutoHint* i ignorisala sva upozorenja koja generiše kompilator *Clang* tokom kompilacije. Ovo se može postići komandom:

```
./auto-hint --rules="all" test.cpp --extra-arg="-Wno-everything" --
```

4.2 Opis implementiranih pravila

Pored formalne klasifikacije opisane u sekciji 2.2, pravila u okviru dokumenta koji opisuje standard kodiranja AUTOSAR C++14 [17] strukturirana su po poglavljima. Struktura poglavlja ovog dokumenta slična je strukturi iz samog C++ standarda ISO/IEC 14882:2014. Svako poglavlje odgovara jednoj komponenti (svojstvu) jezika C++14, to jest sadrži pravila koja se odnose na tu komponentu.

Pravila razmatrana u ovom radu predstavljaju podskup pravila koja se odnose na deklaracije. Deklaracije predstavljaju jedan od osnovnih i najvažnijih koncepta u programskom jeziku C++ i programiranju generalno.

Sva implementirana pravila u okviru alata *AutoHint* spadaju, prema klasifikaciji iz sekcije 2.2, u sledeće kategorije:

- 1. Obavezna, prema klasifikaciji po obavezi.
- 2. Automatizovana, prema klasifikaciji po primenjivosti statičke analize.
- 3. Implementaciona, prema klasifikaciji po cilju primene.

Pravila razmatrana u okviru ovog rada birana su tako da se kôd koji nije u saglasnosti sa pravilom može detektovati analizom apstraktnog sintaksičkog stabla kompilatora *Clang* i da se za taj kôd mogu kreirati razumne alternative koje su u skladu sa standardom AUTOSAR C++14. Implementirana su pravila **A8-5-3**, **A8-5-2**, **A7-1-6**, **A7-2-3**.

Pravilo A8-5-3

Promenljiva tipa auto ne sme biti inicijalizovana korišćenjem vitičastih zagrada tipa $\{\}$ ili $=\{\}$.

Po standardu C++14, kompilator će promenljivu deklarisanu specifikatorom auto koja je inicijalizovana sintaksom vitičastih zagrada ({} ili ={}) tretirati kao

objekat klase std::initializer_list<type>. Ukoliko programer nije svestan ove činjenice, može pomisliti da će zaključeni tip zapravo biti type. Da bi se izbegla konfuzija oko zaključivanja tipova, AUTOSAR standard nalaže da se ne koristi nijedna od navedene dve vrste inicijalizacije. Na listingu 4.1 prikazan je kôd nad kojim će biti ilustrovana podrška pravilu A8-5-3 u okviru alata AutoHint. Zaključen tip za promenljive x2 (linija 7) i x4 (linija 11) biće std::initializer_list<int>, dok će za promenljive x1 (linija 5) i x3 (linija 9) biti zaključen tip int. S obzirom da deklaracije promenljivih x2 i x4 koriste sintaksu vitičastih zagrada, ove deklaracije nisu napisane u skladu sa pravilom A8-5-3. Na slici 4.2 prikazan je ispis alata AutoHint za kôd sa listinga 4.1. Alat u oba slučaja predlaže da promenljiva bude deklarisana koristeći simbol =.

Listing 4.1: Kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravilu **A8-5-3** u okviru alata *AutoHint*. Ispis alata *AutoHint* nakon pokretanja nad ovim kodom prikazan je na slici 4.2.

```
#include <initializer_list>
2
   void fn() {
3
     // Compliant with rule A8-5-3.
4
     auto x1(10);
5
     // Not compliant with rule A8-5-3.
6
7
     auto x2{10};
     // Compliant with rule A8-5-3.
8
     auto x3 = 10;
9
     // Not compliant with rule A8-5-3.
10
     auto x4 = \{10\};
11
12 || }
```

Slika 4.2: Ispis alata za pravilo **A8-5-3** za kôd sa listinga 4.1.

Pravilo A8-5-2

Inicijalizacija vitičastim zagradama bez simbola jednako (=) treba biti korišćena za inicijalizaciju promenljive.

Po standardu C++14, prilikom upotrebe inicijalizacije vitičastih zagrada bez znaka = neće doći do konverzija tipova iz tipa veće bitske širine u tip manje bitske širine (eng. narrowing conversions) što se moze dogoditi prilikom upotrebe ostalih vrsta inicijalizacija. Upotreba simbola = pri inicijalizaciji može izazvati konfuziju kod programera i navesti ga na pomisao da se nad objektom poziva operator dodele iako se zapravo poziva konstruktor. Na listingu 4.2 prikazan je kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravilu A8-5-2 u okviru alata AutoHint. Deklaracije promenljivih x1 (linija 6), x2 (linija 8) i x3 (linija 10) nisu u skadu sa pravilom A8-5-2 s obzirom da ne koriste inicijalizaciju vitičastih zagrada bez simbola =. Ispis alata AutoHint kada se pokrene nad fajlom sa kodom iz listinga 4.2 prikazan je na slici 4.3.

Listing 4.2: Kôd nad kojim je demonstrirana podrška pravilu **A8-5-2** u okviru alata *AutoHint*.

```
#include <cstdint>
   #include <initializer_list>
2
3
   void f1() {
4
     // Not compliant with rule A8-5-2.
5
     std::int32_t x1 = 8;
6
     // Not compliant with rule A8-5-2.
7
     std::int8_t x2(x1);
8
     // Not compliant with rule A8-5-2.
9
     std::int8_t x3 = {50};
10
     // Compliant with rule A8-5-2.
11
     std::int8_t x4{50};
12
13 | }
```

Pravilo A7-1-6

Ne treba koristiti specifikator typedef.

Slika 4.3: Ispis alata za pravilo **A8-5-2** za kôd sa listinga 4.2.

Specifikator typedef nije pogodan za kreiranje pseudonima (eng. alias) za šablonske tipove i čini kôd manje čitljivim. Oba nedostatka mogu se zaobići korišćenjem specifikatora using. Ispis alata AutoHint kada se pokrene nad fajlom sa kodom iz listinga 4.3 prikazan je na slici 4.4. Alat AutoHint od izraza za kreiranje pseudonima za tip korišćenjem specifikatora typedef kreira i ispisuje analogni izraz koji koristi sintaksu sa specifikatorom using.

Listing 4.3: Primer koda koji nije napisan u skladu sa pravilom **A7-1-6**, odnosno koristi specifikator typedef.

```
#include <cstdint>

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef unsigned long ulong;

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef std::int32_t (*fPointer1)(std::int32_t);

// Not compliant with rule A7-1-6.

typedef int int_t, *intp_t;
```

```
File Bdit View Search Terminal Help
ognjen@onjen.Precision.7710:-/Desktop/llvn-project/build/bins ./auto-fix --rules="A7_1_6" /home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp --
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:4:23: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef unsigned long ulong;

using ulong = unsigned long
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:6:24: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef std::int32_t (*fPointeri)(std::int32_t);

using fPointer1 = std::int32_t (*jstd::int32_t);

using fPointer1 = std::int32_t (*jstd::int32_t);

home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:13: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef int int_t, *intp_t;

using int_t = int
/home/ognjen/Desktop/AutoFixTest.cpp:8:21: warning: The typedef specifier shall not be used.
typedef int int_t, *intp_t;

using intp_t = int *
4 warnings generated.
ognjen@ognjen.Precision-7710:-/Desktop/llvm-project/build/bins []
```

Slika 4.4: Ispis alata za pravilo A7-1-6 za kôd sa listinga 4.3.

Pravilo A7-2-3

Nabrojive tipove (eng. enumerators) treba deklarisati kao nabrojive tipove sa opsegom odnosno treba koristiti sintaksu enum class.

Ukoliko se prilikom deklaracije nabrojivog tipva ne koristi sintaksa enum class može doći do ponovnog deklarisanja konstanti iz globalnog opsega. Na listingu 4.4 deklarisan je nabrojiv tip E1 (linija 3) koje definiše promenljive E10, E11 i E12 u globalnom opsegu. Ukoliko programer nije svestan činjenice da su promenljive E10, E11 i E12 definisane u globalnom opsegu može pokušati da deklariše globalnu promenljivu sa identifikatorom koji je korišćen u okviru nabrojivog tipa (linija 6). Ovo će rezultovati greškom prilikom kompilacije zbog dvostruke deklaracije promenljive sa istim identifikatorom.

Listing 4.4: Primer koda u okviru kog dolazi do dvostruke deklaracije promenljive sa istim identifikatorom.

```
#include <cstdint>
enum E1 : std::int32_t { E10, E11, E12 };

// Compilation error. Redeclaration of E10.
static std::int32_t E10;
```

Korišćenjem nabrojivog tipa sa opsegom, odnosno upotrebom sintakse enum class, identifikatori korišćeni prilikom nabrajanja biće deklarisani u svom unutrašnjem opsegu i time sprečiti mogućnost dvostruke deklaracije identifikatora u globalnom opsegu. Primer deklaracije nabrojivog tipa koja koristi sintaksu enum class prikazana je na listingu 4.5. Identifikator E10 (linija 3) u okviru deklaracije nabrojivog tipa E1 je definisan u unutrašnjem opsegu. Iz ovog razloga neće doći do ponovne deklaracije identifikatora E10 prilikom deklaracije ovog identifikatora u globolnom opsegu (linija 7) i kôd će se uspešno prevesti.

Listing 4.5: Primer upotrebe sintakse enum class.

```
#include <cstdint>
enum class E1 : std::int32_t { E10, E11, E12 };
```

```
5 // No compilation error.
6 // Identifier E10 inside enum E1 is defined in inner scope.
7 static std::int32_t E10;
```

Ispis alata *AutoHint* kada se pokrene nad fajlom sa kodom iz listinga 4.6 prikazan je na slici 4.5. Alat pokazuje na koju lokaciju treba umetnuti specifikator class.

Listing 4.6: Primer koda koji nije napisan u skladu sa pravilom **A7-2-3**, odnosno ne koristi sintaksu enum class.

```
#include <cstdint>

// Not compliant with rule A7-2-3.
enum E1 : std::int32_t { E10, E11, E12 };
```

```
File Edit View Search Terminal Help

ogn_engogn_en-Precision-7710:-/Desktop/llvm-project/build/bin$ ./auto-fix --rules="A7_2_3" /home/ogn_en/Desktop/AutoFixTest.cpp --/home/ogn_en/Desktop/AutoFixTest.cpp --/home/o
```

Slika 4.5: Ispis alata za pravilo **A7-2-3** za kôd sa listinga 4.6.

4.3 Opis implementacije alata

Alat AutoHint implementiran je u okviru projekta clang-tools-extra, potprojekta kompilatorske infrastrukture LLVM. Projekat clang-tools-extra sadrži alate implementirane interfejsima za alate kompilatora Clang (eng. Clang's tooling APIs). Alat AutoHint je podeljen na četiri jedinice prevođenja: AutoHint.cpp, AutoHintMatchers.cpp, AutoHintDiagnosticConsumer.cpp i AutoHintHelper.cpp.

${f AutoHintMatchers.cpp}$

Alat *AutoHint* koristi biblioteku LibAstMatchers za analizu i obradu apstraktnog sintaksičkog stabla kompilatora *Clang. AutoHint* definiše uparivače za uparivanje osnovnih konstrukta na koje se pravilo odnosi i za sužavanje pretrage apstraktnog sintaksičkog stabla. Na primer, ukoliko je pravilo vezano za nabrojive

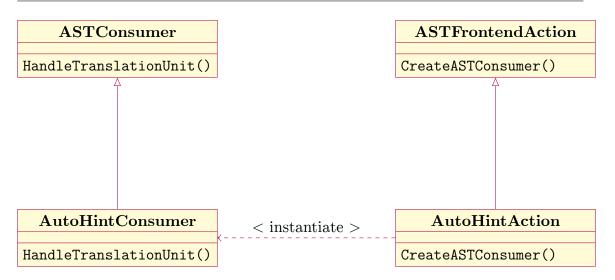
tipove, uparivač koji odgovara ovom pravilu će upariti sve deklaracije nabrojivih tipova iz apstraktnog sintaksičkog stabla ali će i suziti pretragu tako što će uparivati samo deklaracije koje nisu implicitne. Ovo se može postići izrazom za uparivanje enumDecl(unless(isImplicit())). Svakom pravilu koje alat *Auto-Hint* podržava odgovara jedan uparivač. Uparivači su nazvani po broju pravila na koje se odnose i imaju imena A7_1_6_Matcher, A7_2_3_Matcher, A8_5_2_Matcher i A8_5_3_Matcher.

Za svaki od uparivača implementirana je i klasa povratnog poziva u okviru koje se vrši analiza uparenih konstrukta, konstrukcija predloga za ispravljanje koda i prijavljivanje upozorenja ukoliko je analizom utvrđeno da kôd nije napisan u skladu sa pravilom na koje se uparivač odnosi. Klase povratnih poziva su takođe nazvane po pravilima na koje se odnose i nose imena A7_1_6, A7_2_3, A8_5_2 i A8_5_3.

AutoHint.cpp

Ova jedica prevođenja predstavlja ulaznu tačku alata *AutoHint*. U okviru nje, implementirane su klase AutoHintConsumer i AutoHintAction koje nasleđuju redom klase ASTConsumer i ASTFrontendAction (opisane u sekciji 3.5). Osnovna uloga klase AutoHintConsumer jeste da obezbedi da se nad jedinicom prevođenja pokrenu odgovarajući uparivači. To su uparivači koji odgovaraju pravilima koje je korisnik zadao u okviru opcije komandne linije --rules. Parsiranje ove opcije i pokretanje uparivača nad apstraktnim sintaksnim stablom implementirano je u okviru metode HandleTranslationUnit klase AutoHintConsumer. Ova metoda se poziva tokom parsiranja na kraju izgradnje apstraktnog sintaksičkog stabla za svaku jedinicu prevođenja nad kojom je pokrenut alat. Klasa AutoHintAction instancira objekat klase AutoHintConsumer u okviru metode CreateASTConsumer. Na slici 4.6 prikazan je odnos klasa AutoHintConsumer, AutoHintAction, ASTConsumer i ASTFrontendAction.

U okviru jedinice prevođenja Autohint. cpp takođe je implementirana funkcija main alata *AutoHint*. U okviru nje vrši se parsiranje opcija komandne linije, kreira se instanca alata, kreiranoj instanci se pridružuje objekat klase AutoHint-DiagnosticConsumer i alat se pokreće nad zadatom jedinicom prevođenja.

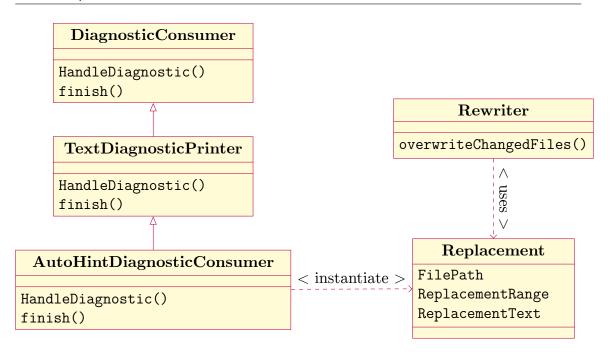

Slika 4.6: Odnos klasa ASTConsumer, AutoHintConsumer, ASTFrontendAction i AutoHintAction.

AutoHintDiagnosticConsumer.cpp

Vid obrade dijagnostike najrelevantniji za alat *AutoHint* jeste njeno ispisivanje na standardni izlaz. U ovu svrhu *AutoHint* koristi funkcionalnost postojeće klase TextDiagnosticPrinter (opisane u sekciji 3.3). Pored ispisivanja poruka upozorenja i predloga za ispravljanje koda na standardni izlaz, alat *AutoHint* konzumira dijagnostiku tako što predložene izmene koda primenjuje na izvorni fajl ukoliko je prosleđena opcija komandne linije --apply-fix. Da bi se ovo postiglo u okviru alata *AutoHint* implementirana je klasa AutoHintDiagnosticConsumer. Ova klasa nasleđuje klasu TextDiagnosticPrinter i time zadržava funkcionalnost ispisivanja dijagnostike na standardni izlaz koja je implementirana u okviru nje.

Klasa AutoHintDiagnosticConsumer predefiniše metod HandleDiagnostic i u okviru njega pored ispisivanja dijagnostike kreira objekat klase Replacement za predloženu izmenu koda. Objekat klase Replacement čuva putanju do fajla (std::string FilePath), informacije o tome koje delove izvornog koda treba zameniti sa predlogom za ispravljanje koda i sam predlog (Range ReplacementRange, std::string ReplacementText). U okviru metode finish svi kreirani objekti klase Replacement se pridružuju objektu klase Rewriter. Ova klasa omogućava primenjivanje predloženih izmena koda na izvorni fajl. Predložene izmene koda primenjuju se pozivom metode overwriteChangedFiles klase Rewriter. Na slici 4.7 prikazan je odnos klasa DiagnosticConsumer, TextDiagnosticPrinter,

Slika 4.7: Odnos klasa DiagnosticConsumer, TextDiagnosticPrinter, AutoHintDiagnosticConsumer, Rewriter i Replacement.

AutoHintDiagnosticConsumer, Rewriter i Replacement.

AutoHintHelper.cpp

U okviru jedinice prevođenja AutoHint. U nastavku su ukratko opisane funkcije iz ove jedinice prevođenja.

- getWordsFromString kreira niz reči od stringa prosleđenog u okviru opcija komandne linije.
- getExprStr kreira string od čvorova apstraktnog sintaksičkog stabla tipa Expr.
- getChildOfType pronalazi dete čvora iz apstraktnog sintaksičkog stabla koje ima određeni tip.
- trimString Izbacuje prazne karaktere (eng. whitespace characters) sa početka i sa kraja stringa.

• trimBraces — Izbacuje karakter { sa početka i karakter } sa kraja stringa.

4.4 Opis testiranja alata

U okviru alata *AutoHint* testirana je implementacija svakog od podržanih pravila. Svaki test proverava implementaciju jednog pravila. Testovi auto-hint-A7-1-6-.cpp, auto-hint-A7-2-3.cpp, auto-hint-A8-5-2.cpp i auto-hint-A8-5-3.cpp nalaze se u okviru direktorijuma autohint-test i redom testiraju implementaciju pravila **A7-1-6**, **A7-2-3**, **A8-5-2** i **A8-5-3**. C++ kôd u okviru testova, nad kojim je testirana ispravnost rada alata, većinski je preuzet iz primera u okviru dokumenta u kom je opisan standard AUTOSAR C++14 [17]. Testovi su dopunjeni kodom za koji je autor ovog rada smatrao da ilustruje bitne slučajeve upotrebe a ne nalazi se u okviru primera iz dokumenta.

Na listingu 4.7 prikazan je pojednostavljeni primer testa za pravilo **A7-1-6** u okviru alata *AutoHint*. Test je pojednostavljen tako što se u okviru njega nalazi samo jedan konstrukt koji nije u skladu sa pravilom **A7-1-6**. Pojednostavljeni test je korišćen kako bi se demonstrirali svi bitni aspekata testiranja alata *AutoHint* sa što manje koda.

Test proverava da se pokretanjem alata AutoHint ispisuje adekvatno upozorenje zajedno sa predlogom za ispravljanje koda. U okviru RUN linije (linija 1) pokreće se alat AutoHint komandom auto-hint --rules="A7_1_6" %s 2>&1 --. Simbol %s će prilikom pokretanja biti zamenjen putanjom do testa u kome se ova komanda nalazi (testa koji lit pokreće). 2>&1 preusmerava standardni izlaz za greške (STDERR) na standardni izlaz (STDOUT). Drugi deo komande | FileCheck %s prosleđuje izlaz iz alata AutoHint na standardni ulaz alata FileCheck i pokreće alat FileCheck nad testom. Putanja do testa prosleđena je simbolom %s [14].

U okviru listinga 4.7 koriste se tri direktive alata FileCheck, CHECK: TEKST (linija 6), CHECK-NEXT: TEKST (linije 8-11) i CHECK-NOT: TEKST (linije 5 i 12). Ove direktive služe da se izvrši provera da li je alat ispisao upozorenje vezano za pravilo A7-1-6, predlog za ispravljanje koda i da se u okviru ispisa nije našlo nijedno drugo upozorenje. U okviru direktive CHECK koriste se regularni izrazi za putanju na operativnom sistemu Linuks (eng. Linux), za početak i kraj linije. Redom, ovo su regularni izrazi (/l/[a-zA-Z0-9_-]+)+, ^ i \$. Upotrebom regularnih izraza za početak i kraj linije test proverava da alat AutoHint nije ispisao ništa nepredviđeno, odnosno da svaka linija počinje i završava se tekstom navedenim između ta

dva regularna izraza. Regualrni izraz za putanju na operativnom sistemu Linux koristi se kako test ne bi očekivao specifičnu apsolutnu putanju u okviru ispisa alata *AutoHint*.

Listing 4.7: Pojednostavljeni primer testa za pravilo **A7-1-6** u okviru alata *Auto-Hint*.

4.5 Analiza rezultata rada alata

U svrhu provere robusnosti i kvaliteta alata AutoHint, izvršena je analiza nad delovima projekta $Automotive\ Grade\ Linux\ (AGL)$ [2]. Projekat AGL je izabran na osnovu svoje relevantnosti u automobilskoj industriji.

AGL je zajednički projekat otvorenog koda koji okuplja proizvođače automobila, dobavljače i tehnološke kompanije kako bi ubrzao razvoj i usvajanje potpuno otvorenog softverskog paketa (eng. software stack) za povezane automobile (eng. connected cars). Sa operativnim sistemom Linuks u svojoj osnovi, AGL razvija platformu koja može služiti kao de facto standard u industriji čime bi se omogućio brz razvoj novih funkcija i tehnologija [2].

Alat AutoHint pokretan je nad dva podprojekta projekta AGL. To su projekti re2c i ninja. Projekti su izabrani nasumično osim kriterijuma da opseg projekta bude relativno mali. Analiza rezultata rada alata, odnosno upozorenja koje je alat AutoHint prijavio, izvršena je ručno od strane autora ovog rada. Kriterijum da projekat bude manjeg obima korišćen je kako bi se smanjila verovatnoća greške prilikom pomenute analize rezultata. Alat je pokretan skriptom koji rekurzivno

obilazi direktorijume u okviru projekta i pokreće alat *AutoHint* nad svim fajlovima sa ekstenzijom .cpp i .cc. Nad svakim fajlom, alat je pokrenut komandom ./auto-hint --rules="all" putanja_do_fajla

Projekat re2c

Projekat re2c nad kojim je pokretan alat AutoHint nalazi se u okviru projekta AGL na lokaciji build/tmp/work/x86_64-linux/re2c-native. Projekat sadrži 79 fajlova sa ekstenzom .cc čiji ukupan broj linija koda iznosi 21021. U okviru projekta nalazi se 77 zaglavlja čiji ukupan broj linija koda iznosi 3910 ^{1} .

Tabela 4.1 prikazuje broj prijavljenih upozorenja za svako od pravila prilikom pokretanja alata AutoHint. Za svako od upozorenja ispisan je i odgovarajući predlog za ispravljanje koda. Upozorenje za pravilo A8-5-3 nije prijavljeno nijednom. Pretragom alatom grep kroz svaki od fajlova ustanovljeno je da konstrukti na koje se odnosi pravilo A8-5-3 zaista nisu korišćeni u okviru koda i da se ne radi o grešci u alatu AutoHint. Ovaj rezultat slaže se sa činjenicom da je najveći broj upozorenja prijavljen za pravilo A8-5-2. Pravilo A8-5-2 predlaže upotrebu inicijalizacije vitičastim zagradama pri inicijalizaciji promenljive dok pravilo A8-5-3 zabranjuje upotrebu inicijalizacije vitičastim zagradama prilikom deklaracije promenljivih sa tipom auto. S obzirom na veliki broj upozorenja za pravilo A8-5-2 i činjenice da za pravilo A8-5-3 nije prijavljeno nijedno upozorenje, zaključeno je da prilikom inicijalizacije promenljivih nije korišćena sintaksa vitičastih zagrada ne vezano da li je promenljiva tipa auto ili ne. U kombinaciji sa činjenicom da je prijavljen veliki broj upozorenja za pravila A7-1-6 i A8-5-2 zaključeno je da kôd u okviru projekta re2c nije pisan po standardu AUTOSAR C++14.

Skript za pokretanje alata *AutoHint* nad projektom re2c pokrenut je deset puta kako bi se izračunalo prosečno vreme izvršavanja alata, koje iznosi 39.602 sekunde. Vreme je izmereno programom time u okviru operativnog sistema Linux. Izračunato prosečno vreme se odnosi na komponentu real u okviru rezultata programa time.

¹Broj linija koda je prebrojan alatom *cloc*. Alat je dostupan na linku http://cloc.sourceforge.net/.

 Broj prijavljenih upozorenja po pravilu

 Ime projekta
 Pravilo
 Pravilo
 Pravilo
 Pravilo

 A7-1-6
 A7-2-3
 A8-5-2
 A8-5-3

 re2c
 1329
 714
 2561
 0

Tabela 4.1: Broj prijavljenih upozorenja po pravilu za projekat re2c.

Projekat ninja

Projekat ninja nad kojim je pokretan alat AutoHint nalazi se u okviru projekta AGL na lokaciji build/tmp/work/x86_64-linux/ninja-native. Projekat sadrži 55 fajlova sa ekstenzom .cc čiji ukupan broj linija koda iznosi 12587. U okviru projekta nalazi se 43 zaglavlja čiji ukupan broj linija koda iznosi 2291.

Tabela 4.2 prikazuje broj prijavljenih upozorenja za svako od pravila prilikom pokretanja alata AutoHint. Na osnovu rezultata sa slike primećeno je da je odnos broja prijavljenih upozorenja po pravilu sličan rezultatima prikazanim na tabeli 4.1 dobijenim pri pokretanju alata AutoHint nad projektom re2c. Na osnovu ovoga, zaključci izvedeni tokom diskusije rezultata nad projektom re2c važe i za rezultate projekta ninja. Skript za pokretanje alata AutoHint nad projektom ninja pokrenut je deset puta kako bi se izračunalo prosečno vreme izvršavanja alata, koje iznosi 18.002 sekunde.

Tabela 4.2: Broj prijavljenih upozorenja po pravilu za projekat ninja.

Broj prijavljenih upozorenja po pravilu				
Ime projekta	Pravilo	Pravilo	Pravilo	Pravilo
	A7-1-6	A7-2-3	A8-5-2	A8-5-3
ninja	334	188	1007	0

Rezime analize rezultata rada alata

Alat se uspešno izvršio prilikom pokretanja nad svakim fajlom sa ekstenzijom .cc u okviru projekata re2c i ninja. Prilikom ručne analize upozorenja koje je alat AutoHint prijavio nisu uočene greške u radu alata. Na osnovu dobijenih rezultata može se zaključiti da je alat AutoHint robustan i da se može efikasno koristiti nad realnim industrijskim projektima.

Glava 5

Zaključak

Standardi za pravilno pisanje koda u programskom jeziku definišu niz pravila koje programer treba da sledi tokom razvoja softvera. Primena ovakvih standarda tokom razvoja softvera povećava kvalitet softvera time što smanjuje verovatnoću pojavljivanja greške u kodu. U automobilskoj industriji, najzastupljeniji standard za pravilno pisanje koda u jeziku C++14 je standard AUTOSAR C++14.

Ručno proveravanje da li je kôd napisan u skladu sa standardom predstavlja mukotrpan i neefikasan proces. U svrhu automatizovanja ovog procesa koriste se alati za statičku analizu koda, koji bez pokretanja programa detektuju kôd koji nije napisan u skladu sa standardom. Alat *AutoHint*, koji je razvijen u ovom radu, ispisuje upozorenja vezana za kôd koji nije napisan u skladu sa podskupom pravila iz standarda AUTOSAR C++14 koja se odnose na deklaracije u programskom jeziku C++14 i predlaže kako izmeniti kôd da bi bio u skladu sa standardom. *AutoHint* podržava i opciju komandne linije kojom se predložene izmene mogu primeniti na izvorni kôd. Alat je razvijen korišćenjem biblioteka koje pruža kompilatorska infrastruktura LLVM. Pravila standarda AUTOSAR C++14 podržana u okviru alata *AutoHint* su **A8-5-3**, **A8-5-2**, **A7-1-6**, **A7-2-3**. Detaljnim testiranjem upotrebom alata *lit* i *FileCheck* iz kompilatorske infrastrukture LLVM obezbeđen je i visok kvalitet razvijenog alata. Analizom rezultata dobijenim pokretanjem alata *AutoHint* nad podprojektima projekta *AGL* zaključeno je da u okviru podprojekta *re2c* i *ninja* kôd nije napisan po standardu AUTOSAR C++14.

U daljem razvoju alat se može unaprediti na nekoliko načina. Statička analiza u okviru alata mogla bi se unaprediti upotrebom naprednijih tehnika kao što je simboličko izvršavanje programa. Ovakva analiza omogućila bi i podršku značajno šireg skupa pravila. U ovu svrhu u okviru alata *AutoHint* mogao bi se integrisati

statički analizator kompilatora *Clang* koji omogućava ovakav tip analize. Alat bi se mogao unaprediti i implementiranjem dodatnih opcija komandne linije koje bi omogućile korisniku veću kontrolu nad samim alatom. Na primer, mogla bi se dodati opcija koja omogućava korisniku da isključi analizu u zadatim delovima koda.

Literatura

- [1] AST Matcher Reference. https://clang.llvm.org/docs/LibASTMatchersReference.html.
- [2] Automotive Grade Linux. https://www.automotivelinux.org/.
- [3] Choosing the Right Interface for Your Application. https://clang.llvm.org/docs/Tooling.html.
- [4] Clang Plugins. https://clang.llvm.org/docs/ClangPlugins.html.
- [5] Clang Static Analyzer website. https://clang-analyzer.llvm.org/.
- [6] clang::ASTConsumer Class Reference. https://clang.llvm.org/doxygen/classclang_1_1ASTConsumer.html.
- [7] clang::ASTFrontendAction Class Reference. https://clang.llvm.org/doxygen/classclang_1_1ASTFrontendAction.html.
- [8] clang::RecursiveASTVisitor<Derived> Class Template Reference. https://clang.llvm.org/doxygen/classclang_1_1RecursiveASTVisitor.html.
- [9] FileCheck Flexible pattern matching file verifier. https://llvm.org/docs/CommandGuide/FileCheck.html.
- [10] How To Setup Clang Tooling For LLVM. https://clang.llvm.org/docs/ HowToSetupToolingForLLVM.html.
- [11] How to write RecursiveASTVisitor based ASTFrontendActions. https://clang.llvm.org/docs/RAVFrontendAction.html.
- [12] ISO official website. https://www.iso.org/committee/45202.html.

- [13] libclang: C Interface to Clang. https://clang.llvm.org/doxygen/group_CINDEX.html.
- [14] lit LLVM Integrated Tester. https://llvm.org/docs/CommandGuide/lit. html.
- [15] Matching the Clang AST. https://clang.llvm.org/docs/LibASTMatchers.html.
- [16] "Clang" CFE Internals Manual. https://clang.llvm.org/docs/ InternalsManual.html.
- [17] AUTOSAR. Guidelines for the use of the C++14 language in critical and safety-related systems, 2017.
- [18] AUTOSAR. AUTOSAR official website, 2018.
- [19] Milena Vujošević Janičić, Ognjen Plavšić, Mirko Brkušanin, and Petar Jovanović. AUTOCHECK: A Tool For Checking Compliance With Automotive Coding Standards. Zooming Innovation in Consumer Electronics International Conference (ZINC), 2021.
- [20] Bruno Cardoso Lopes. Getting Started with LLVM Core Libraries. Packt Publishing, 2014.
- [21] Bjarne Stroustrup. The C++ Programming Language. Addison-Wesley, fourth edition, 2013.
- [22] Đorđe Milićević, Mirko Brkušanin, Milena Vujošević Janičić, Teodora Novković, and Petar Jovanović. Unapređenje programskog prevodioca Clang sa podrškom za standard MISRA/AUTOSAR. *Etran*, 2019.

Biografija autora

Ognjen Plavšić rođen je 14.06.1995. u Leskovcu. Završio je Gimnaziju u Leskovcu, Matematički smer, 2014. godine i iste godine upisao Matematički fakultet u Beogradu. 2019. godine je završio osnovne studije Matematičkog fakulteta sa prosečnom ocenom 9.14 i iste godine upisao master studije. Marta 2019. godine kreće na praksu u Naučno-istraživačkom centru RT-RK (kasnije Syrmia), gde se oktobra iste godine zapošljava na poziciji softverskog inženjera. Radio je na projektu čiji je cilj bio kreiranje alata za statičku analizu u okviru kompilatorske infrastrukture LLVM. Jula 2021. godine prelazi u kompaniju HTEC Group gde i danas radi kao softverski inženjer. Trenutno se bavi kompilatorima za mašinsko učenje (eng. machine learning (ML) compilers). U okviru ovih kompilatora radi na generisanju i optimizaciji koda od modela mašinskog učenja predstavljenim u nekom od formata poznatih okruženja mašinskog učenja (eng. machine learning frameworks). Vezano za temu master teze, ima objavljen rad na međunarodnoj konferenciji ZINC [19]:

1. Milena Vujošević Janičić, Ognjen Plavšić, Mirko Brkušanin, Petar Jovanović: AUTOCHECK: A Tool For Checking Compliance With Automotive Coding Standards, 2021 Zooming Innovation in Consumer Electronics International Conference (ZINC), (Novi Sad, Serbia)